Rada
Evropské unie

Brusel 2. května 2018
(OR. en)

8531/18

Interinstitucionální spis:
2018/0111 (COD)

TELECOM 113
PI 48
RECH 156
MI 310
COMPET 266
DATAPROTECT 78
CYBER 80
IA 114
CODEC 674

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	26. dubna 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2018) 234 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o opakovaném použití informací veřejného sektoru (přepracované znění)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2018) 234 final.

Příloha: COM(2018) 234 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.4.2018
COM(2018) 234 final

2018/0111 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opakovaném použití informací veřejného sektoru (přepracované znění)

{SWD(2018) 127 final} - {SWD(2018) 128 final} - {SWD(2018) 129 final} - {SWD(2018) 145 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Veřejný sektor v členských státech EU vytváří obrovská množství údajů, např. meteorologické údaje, digitální mapy, statistiky a právní informace. Tyto informace jsou pro digitální ekonomiku cenným zdrojem. Nevyužívají se pouze jako cenný materiál pro vytváření služeb a aplikací založených na údajích, ale zajišťují také větší efektivnost poskytovaných soukromých a veřejných služeb a lépe informované rozhodování. Z těchto důvodů EU opakované použití informací veřejného sektoru po řadu let podporuje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru (dále jen „směrnice o informacích veřejného sektoru“) byla přijata dne 17. listopadu 2003. Cílem směrnice bylo usnadnit opakované použití informací veřejného sektoru v Unii prostřednictvím harmonizace základních podmínek a odstranění hlavních překážek opakovaného použití na vnitřním trhu. Směrnice zavedla ustanovení o nediskriminaci, vybírání poplatků, výhradních dohodách, transparentnosti, poskytování licencí a praktických nástrojích pro usnadnění vyhledávání informací veřejného sektoru a pro jejich opakované použití.

V červenci roku 2013 byla směrnice 2003/98/ES změněna směrnicí 2013/37/EU, jejímž cílem bylo povzbudit členské státy k tomu, aby co nejvíce materiálů v držení subjektů veřejného sektoru poskytovaly pro opakované použití. Změny s sebou přinesly povinnost umožnit opakované použití obecně přístupných údajů, rozšířily oblast působnosti směrnice tak, že zahrnuje dokumenty[1] z veřejných knihoven, muzeí a archivů, zavedly standardní pravidla pro vybírání poplatků omezených na mezní náklady na reprodukci, poskytování a šíření informací a uložily subjektům veřejného sektoru, aby jednaly – pokud jde o pravidla pro vybírání poplatků a podmínky, které uplatňují – transparentněji. Všech 28 členských států EU provedlo pozměňující směrnici do vnitrostátního práva.

Článek 13 směrnice vyzývá Evropskou komisi, aby přezkoumala používání uvedené směrnice a aby výsledky tohoto přezkumu společně s případnými návrhy na změny sdělila před 18. červencem 2018. Přezkum provedený Komisí vyústil ve zveřejnění hodnotící zprávy[2]. Zpráva dospěla k závěru, že směrnice nadále přispívá k dosahování hlavních cílů politiky, nadále však existuje řada otázek, které je třeba vyřešit, aby byl potenciál informací veřejného sektoru pro evropské hospodářství a společnost plně využit. Mezi tyto otázky patří poskytování přístupu k dynamickým datům v reálném čase prostřednictvím vhodných technických prostředků, poskytování veřejných údajů s vysokou hodnotou pro opakované použití ve větší míře, zabránění výskytu nových forem výhradních dohod, omezení výjimek ze zásady vybírání poplatků omezených na mezní náklady a vysvětlení vztahu mezi směrnicí o informacích veřejného sektoru a některými souvisejícími právními nástroji.

Cílem tohoto návrhu je reagovat na výše uvedené otázky a přizpůsobit směrnici nejnovějšímu vývoji v oblasti správy a používání údajů. Obecným cílem je přispět k posílení datové ekonomiky v EU rozšířením množství údajů veřejného sektoru dostupných pro opakované

[1] Výraz „dokument“ definovaný v článku 2 směrnice by měl být chápán v širokém smyslu a jako takový označovat i takové pojmy jako údaje a obsah.

[2] SWD(2018) 145.

použití, zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž a snadný přístup k trhům založeným na informacích veřejného sektoru a podpořit přeshraniční inovace založené na údajích.

Zároveň je přezkum směrnice o informacích veřejného sektoru významnou součástí iniciativy týkající se dostupnosti a dalšího využívání veřejných údajů a údajů financovaných z veřejných prostředků, jež byla oznámena Komisí v přezkumu provádění strategie pro jednotný digitální trh v polovině období[3].

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh sleduje cíle stanovené ve strategii pro jednotný digitální trh a je v souladu se stávajícími právními nástroji.

Je slučitelný s platnými právními předpisy o ochraně údajů, konkrétně s obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR)[4] a s revidovanými pravidly o soukromí a elektronických komunikacích[5]. Je zřejmé, že vztah mezi právními předpisy o ochraně údajů a opakovaným použitím informací veřejného sektoru – v tom smyslu, že jak subjekt veřejného sektoru, tak další uživatel musejí plně dodržovat právní předpisy o ochraně údajů – je nedílnou součástí unijního práva.

Návrh také usiluje o vyjasnění vztahu mezi směrnicí o informacích veřejného sektoru a zvláštním právem stanoveným v článku 7 směrnice o databázích[6]. Návrh nemění ochranu stanovenou článkem 7 pro subjekty veřejného sektoru, které jsou pořizovateli databází, ani nemění právní stav podle stávající směrnice, která brání subjektům veřejného sektoru, aby uplatňovaly zvláštní právo na ochranu za účelem zákazu nebo omezení opakovaného použití údajů obsažených v databázích.

V neposlední řadě je návrh založen na návrhu nařízení o volném pohybu neosobních údajů[7], které po svém přijetí zajistí konkurenčnější a integrovanější vnitřní trh pro činnosti uchovávání a jiného zpracování údajů, čímž doplní ustanovení směrnice o informacích veřejného sektoru.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Vytvořením vhodných podmínek pro lepší přístup a opakované použití údajů veřejného sektoru v celé Unii doplňuje tento návrh ostatní iniciativy v rámci strategie pro jednotný digitální trh.

Je v souladu s pokyny o sdílení údajů mezi podniky a mezi podniky a veřejným sektorem[8], které Komise zveřejnila v návaznosti na veřejné konzultace zahájené sdělením „Budování evropské ekonomiky založené na datech“[9]. Tyto pokyny se týkají řady otázek souvisejících se

---

3 COM(2017) 228 final.

4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

5 Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES, COM(2017) 10 final.

6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází.

7 COM(2017) 495 final.

8 SWD(2018) 125.

9 COM(2017) 9 final.

sdílením stále rostoucího množství údajů, často vytvářených automaticky zařízeními nebo procesy založenými na nových technologiích, jako je internet věcí.

Přístup k údajům veřejného sektoru a jejich opakované použití jsou považovány za významný impulz v oblasti analýz dat velkého objemu a umělé inteligence. V této souvislosti návrh iniciativu doplňuje o příští generaci superpočítačů schopných pracovat desetkrát rychleji než v současné době nejrychlejší počítač, které budou zapotřebí ke kombinování, korelaci a mash-upu stále rostoucího množství údajů. Cílem EU je převzít v této oblasti vedoucí postavení, a to za pomocí investic ve výši 1 miliardy EUR z veřejných prostředků do společného podniku, jehož účelem bude zřízení vysoce výkonné výpočetní sítě do roku 2023[10].

Směrnice o informacích veřejného sektoru je právní nástroj umožňující provádění horizontální politiky, jejímž cílem je usnadnit opakované použití informací veřejného sektoru. Zároveň zůstává slučitelná s právními předpisy v jednotlivých odvětvích, které stanoví podmínky přístupu k údajům a jejich opakovaného použití v konkrétních oblastech.

Například přístup k příslušným údajům v oblasti dopravy a jejich opakované použití zajišťují právní předpisy o poskytování multimodálních informačních služeb o cestování v celé EU[11]. Co se týče odvětví energetiky, nedávný návrh přepracovaného znění směrnice o elektrické energii[12] zahrnuje ustanovení, která dávají spotřebitelům možnost poskytnout třetím osobám přístup ke svým údajům o spotřebě, a v oblasti vodního hospodářství Komise navrhla ustanovení o sdílení údajů o parametrech vody v souvislosti s přezkumem směrnice o jakosti vody určené k lidské spotřebě[13]. Ačkoliv tato pravidla reagují na problémy konkrétního odvětví a soustředí se na vybrané datové soubory, návrh stanoví horizontální rámec, který představuje minimální harmonizaci podmínek opakovaného použití v různých oborech a odvětvích.

Návrh je také v souladu se směrnicí INSPIRE[14], která zavádí právní a technický rámec pro interoperabilitu sdílení prostorových dat v držení orgánů veřejné správy pro účely politik v oblasti životního prostředí a politik a činností, které mají na životní prostředí dopad, a z této směrnice vychází. V důsledku toho se na prostorové informace vztahuje jak směrnice o informacích veřejného sektoru, tak směrnice INSPIRE. Zatímco se však druhá uvedená směrnice zaměřuje technicky na služby pro přístup k datům, modely interoperability a povinné sdílení dat mezi správami, první uvedená směrnice upravuje opakované použití prostorových datových souborů, včetně podmínek opakovaného použití třetími osobami. Za účelem zvýšení právní jistoty návrh vysvětluje vztah mezi těmito dvěma směrnicemi.

V neposlední řadě návrh vychází z iniciativ Komise v oblasti otevřeného přístupu a otevřené vědy, například doporučení o přístupu k vědeckým informacím a jejich uchovávání[15], které bylo přezkoumáno zároveň se směrnicí o informacích veřejného sektoru. Doplňuje také

---

10 COM(2018) 8 final.

11 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/1926 ze dne 31. května 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování multimodálních informačních služeb o cestování v celé Unii.

12 Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (přepracované znění), COM/2016/0864 final/2.

13 Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění), COM/2017/0753 final.

14 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).

15 COM(2018) 2375.

opatření podporující vývoj nástrojů a služeb a prosazuje otevřenou vědu a celoevropský přístup ke zdrojům v souvislosti s evropským cloudem pro otevřenou vědu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Směrnice o informacích veřejného sektoru byla přijata na základě článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (článek 95 Smlouvy o ES), neboť její předmět se týkal řádného fungování vnitřního trhu a volného pohybu služeb. Veškeré změny směrnice musí tudíž mít stejný právní základ.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (SEU). Ta předpokládá kladné vyhodnocení dvou hledisek: testu nezbytnosti a testu přidané hodnoty pro EU.

Test nezbytnosti posuzuje, zda mohou cílů návrhu účinně dosáhnout členské státy. Odstranění zbývajících překážek otevřeného opakovaného použití informací veřejného sektoru a zároveň přizpůsobení právního rámce rozvíjejícímu se digitálnímu socioekonomickému prostředí nemohou provést členské státy samy. Rozdílná vnitrostátní právní řešení by pravděpodobně narušila rostoucí trend směrem k přeshraničnímu opakovanému použití a přetrvávaly by nebo by se dále prohlubovaly rozdíly mezi různými úrovněmi „připravenosti otevřených dat“ v členských státech, což by mělo negativní dopad na jednotu a konkurenceschopnost na digitálním jednotném trhu. Navrhovaná opatření jsou přiměřená, neboť k dosažení stejných výsledků (zvýšení množství otevřených opakovaně použitelných informací veřejného sektoru) nebude zásah na vnitrostátní úrovni dostačující a zároveň nedokáže zajistit konkurenční a nediskriminační prostředí na celém jednotném trhu. Navrhovaná opatření lze vnímat jako další krok k plné dostupnosti informací veřejného sektoru pro opakované použití, tedy cíli politiky přijatému členskými státy již v roce 2003 a potvrzenému v roce 2013. Na druhou stranu se v případě vědeckých informací návrh omezuje na zajištění zákonné opakované použitelnosti jen a pouze těch údajů z výzkumu a které již byly v důsledku povinností stanovených vnitrostátními právními předpisy nebo vyplývajících z dohod se subjekty financujícími výzkum veřejně zpřístupněny. Nerozšiřuje jednotný rámec pravidel o zajištění přístupu ke všem vědeckým informacím a jejich opakovanému použití, nýbrž ponechává jeho vymezení na členských státech.

Návrh byl rovněž kladně vyhodnocen, pokud jde o přidanou hodnotu pro EU. To se jasně potvrdilo v průběhu hodnocení stávající podoby směrnice o informacích veřejného sektoru[16], jež odhalilo, že je vnímána jako významný nástroj, který sehrál roli při podpoře vnitrostátních orgánů v tom, aby zpřístupnily více údajů veřejného sektoru v celé EU, a při vytváření trhu s výrobky a službami založenými na informacích veřejného sektoru na úrovni celé EU.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o EU, neboť obsahuje ustanovení, která nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro vyřešení zjištěných problémů a dosažení uvedených cílů.

---

[16] SWD(2018) 145.

Návrh předkládá vyvážený, nicméně politicky zacílený zásah. Stanovením nových požadavků v oblastech, ve kterých je nezbytná změna, snižuje zbytečnou zátěž spojenou s dosažením souladu v oblastech, v nichž změna není zásadní, ale je obtížné ji legislativně zapracovat. Zásah testovaný při předchozí revizi směrnice (zajištění konkurenčního trhu pro opakované použití informací veřejného sektoru coby první krok před uplatňováním povinnosti umožnit opakované použití) se ukázal jako účinná strategie, která zajistí dosažení cílů pro všechny skupiny subjektů, jež budou postupně spadat do oblasti působnosti směrnice, a zároveň umožní dostatečně dlouhé období pro přizpůsobení se.

Podrobnější informace o proporcionalitě a nákladové efektivnosti možností uvedených v tomto legislativním návrhu uvádí průvodní posouzení dopadů[17].

- **Volba nástroje**

Tento návrh podstatně mění směrnici 2003/98/ES a doplňuje řadu nových ustanovení. V zájmu přehlednosti se navrhuje použít metodu přepracování. Vzhledem k tomu, že přepracovávaným nástrojem je směrnice, je tento návrh z důvodu konzistentnosti tvorby právních předpisů a usnadnění provedení aktu členskými státy ve vnitrostátním právu rovněž návrhem směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Stávající směrnice o informacích veřejného sektoru byla předmětem hodnocení v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy hodnocení posuzovalo splnění hodnotících kritérií účinnosti, účelnosti, soudržnosti, relevance a přidané hodnoty pro EU. Posuzovalo také hospodářské a společenské dopady zásahu a dopady na životní prostředí. Cílem hodnocení bylo určit možnosti omezení regulačních nákladů a zjednodušení stávajících právních předpisů, aniž by to negativně ovlivnilo dosažení základních cílů politiky.

Hodnotící zpráva[18] potvrdila, že směrnice o informacích veřejného sektoru jako celek funguje dobře. Nadále přispívá k dosažení hlavních cílů politiky, kterými jsou stimulace trhu s digitálním obsahem pro výrobky a služby založené na informacích veřejného sektoru, podpora přeshraničního využívání informací veřejného sektoru a zabránění narušením hospodářské soutěže na trhu EU. Zároveň měla příznivý dopad na transparentnost, posílení postavení občanů a efektivní fungování veřejného sektoru.

Zpráva však rovněž naznačuje, že zbývá řada otázek, které je třeba vyřešit, má-li být potenciál informací veřejného sektoru pro evropské hospodářství a společnost využit v plném rozsahu: poskytování přístupu k dynamickým datům v reálném čase pomocí vhodných technických nástrojů, zrušení omezení v případě opakovaného použití veřejných údajů s vysokou hodnotou, včetně finančních překážek, spolu s uznáním skutečnosti, že příslušné údaje jsou často vytvářeny v souvislosti s poskytováním určitých služeb obecného hospodářského zájmu veřejnými podniky a výzkumnými subjekty financovanými z veřejných prostředků a nikoliv samotným veřejným sektorem, existence nových forem výhradních dohod, použití výjimek ze

[17] SWD(2018) 127.
[18] SWD(2018) 145.

zásady vybírání poplatků v hodnotě mezních nákladů a vztah mezi směrnicí o informacích veřejného sektoru a některými souvisejícími právními nástroji.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise konzultovala přezkum směrnice o informacích veřejného sektoru od června 2017 do konce ledna 2018. Cílem bylo posoudit fungování směrnice, zvážit rozsah přezkumu a zvážit možnosti politik. Během procesu konzultací se usilovalo jak o získání stanoviska držitelů informací veřejného sektoru (veřejných subjektů), tak dalších uživatelů (veřejných, soukromých komerčních i nekomerčních).

Počáteční posouzení dopadů bylo zveřejněno na příslušné internetové stránce věnované zlepšování právní úpravy a bylo dostupné pro účely poskytnutí zpětné vazby po dobu čtyř týdnů (od 18. září 2017 do 16. října 2017). Odpovědi zaslalo sedm zúčastněných stran.

Veřejná on-line konzultace byla zpřístupněna na příslušné internetové stránce pro konzultace a pro účely poskytnutí zpětné vazby byla dostupná po dobu 12 týdnů (od 19. září 2017 do 15. prosince 2017). K vyjádření byly vyzvány všechny zainteresované strany včetně vlád, držitelů a uživatelů obsahu veřejného sektoru, komerčních i nekomerčních dalších uživatelů, odborníků a členů akademické obce a také občanů. Internetový dotazník zahrnoval jak hodnocení provádění stávající směrnice, tak problémy, cíle a případné možnosti do budoucna. Respondenti měli rovněž příležitost nahrát dokumenty, například stanoviska. Pomocí několika cílených opatření uvědomila Komise o veřejné on-line konzultaci zainteresované strany a vyzvala je k účasti. Zpětnou vazbu obdržela od 273 zúčastněných stran. Také bylo vzato v úvahu 56 stanovisek obdržených do konce konzultačního procesu, tj. do konce ledna 2018.

Jako součást procesu hodnocení a posouzení dopadů byla také uspořádána řada akcí pro zainteresované strany za účelem řešení konkrétních otázek, případně zaměřených na určité zúčastněné strany. Jejich součástí bylo veřejné slyšení konané dne 19. ledna 2018, které bylo otevřené všem zájemcům o příspěvek do diskuse o budoucí podobě směrnice o informacích veřejného sektoru. Dále se konalo několik zasedání *ad hoc* se zástupci zúčastněných stran.

Celkový závěr konzultací byl takový, že ačkoliv směrnice o informacích veřejného sektoru jako celek funguje dobře, existují oblasti, které bude třeba přezkoumat, například dostupnost dynamických dat, pravidla pro vybírání poplatků a širší dostupnost informací veřejného sektoru s vysokou hodnotou včetně údajů z výzkumu, a údajů vytvořených v souvislosti s plněním veřejných úkolů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Proces přípravy návrhu podpořila studie o fungování směrnice o informacích veřejného sektoru (SMART 2017/0061)[19]. Cílem studie bylo pomoci Komisi při hodnocení stávajícího právního a politického rámce vztahujícího se na přístup k údajům a opakované použití (hodnocení role, kterou směrnice o informacích veřejného sektoru sehrála v podpoře opakovaného použití informací veřejného sektoru v celé Evropě) a při ověřování toho, zda ji lze zlepšit, tak aby reagovala na některé zjištěné nedostatky nebo na nové problémy, jež se vyskytly od poslední revize směrnice (zejména pomocí posouzení očekávaných dopadů řady možností politiky či jejich kombinací). Studie byla založena na kombinaci zdrojů a metod, včetně strategických rozhovorů, sekundárního výzkumu, rozhovorů se zúčastněnými stranami na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni, workshopů s pracovníky veřejného sektoru a členy

[19] Studii vedlo konsorcium společností Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, Time Lex a Spark a Lisabonské rady.

akademické obce, dalšími uživateli informací veřejného sektoru a hospodářskými aktéry, online dotazníků pro orgány veřejné správy, včetně veřejných kulturních institucí, vzdělávacích a výzkumných subjektů, a rovněž pro komunitu dalších uživatelů a analýzy veřejné online konzultace zahájené Komisí.

V rámci přípravných prací Komise rovněž analyzovala nejnovější zprávu o připravenosti otevřených dat v Evropě[20], která hodnotí připravenost otevřených dat v Evropě pomocí řady ukazatelů přizpůsobených ustanovením směrnice o informacích veřejného sektoru. Tuto analýzu doplnily informace z dostupných zpráv členských států obdržené v rámci sledování dodržování směrnice o informacích veřejného sektoru podle jejího čl. 13 odst. 2. Další příspěvky od členských států byly získány na setkání skupiny odborníků z členských států pro informace veřejného sektoru dne 15. listopadu 2017 a na setkání strategické skupiny pro digitální jednotný trh dne 22. února 2018.

- **Posouzení dopadů**

Návrh vychází z posouzení dopadů, k němuž Výbor pro kontrolu regulace při Komisi vydal dne 16. března 2018 kladné stanovisko s výhradami[21]. Problémy, na něž poukázal Výbor pro kontrolu regulace, se zabýval revidovaný pracovní dokument útvarů Komise – posouzení dopadů[22], který obsahuje zvláštní oddíl věnovaný změnám provedeným na základě stanoviska Výboru pro kontrolu regulace.

Posouzení dopadů zvažovalo následující možnosti: a) základní scénář (zachování stávajícího přístupu beze změn); b) zrušení stávajících opatření EU (zrušení směrnice o informacích veřejného sektoru); c) pouze právně nezávazná opatření; a d) řešení v podobě balíčků sestávající jak ze změn směrnice o informacích veřejného sektoru, tak z právně nezávazných opatření.

Zatímco možnosti b) a c) byly v počátečním stádiu zavrženy, možnost a) byla ponechána jako základní scénář, zatímco možnost d) byla předložena v podobě dvou možných balíčků, jednoho se všemi prvky nižší legislativní intenzity a druhého naopak s prvky vyšší legislativní intenzity. Mezi prvky obsažené v obou balíčcích patřily použití rozhraní pro programování aplikací pro dynamická data, přezkum pravidel pro vybírání poplatků, dostupnost údajů, které jsou výsledkem výzkumu financovaného z veřejných prostředků, a údajů v držení veřejných podniků a soukromých provozovatelů v odvětví dopravy a veřejných služeb, a rovněž účinek „blokování údajů“.

Oba balíčky byly podrobeny důkladné analýze a porovnány se základním scénářem. Na základě skutečností uvedených v posouzení dopadů byl jako upřednostňovaná možnost vybrán smíšený balíček regulačních opatření nižší intenzity v kombinaci s aktualizací stávajících právně nezávazných předpisů, založený na následujících prvcích:

Dynamická data / rozhraní pro programování aplikací: Právně nezávazná povinnost členských států poskytovat dynamická data včas a zavést rozhraní pro programování aplikací. Právně závazná povinnost tak učinit vznikne v případě omezeného počtu základních datových souborů s vysokou hodnotou (jež mají být přijaty prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci).

Vybírání poplatků: Zpřísní se pravidla pro uplatňování výjimek z obecného pravidla, že subjekty veřejného sektoru si nemohou účtovat více, než činí mezní náklady na šíření. Bude

[20] https://www.europeandataportal.eu/en/highlights/open-data-maturity-europe-2017
[21] SEC(2018) 206.
[22] SWD(2018) 127.

vytvořen seznam základních datových souborů s vysokou hodnotou, které by měly být ve všech členských státech dostupné bezplatně (jedná se o tytéž datové soubory, které jsou uvedeny výše a které mají být přijaty prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci).

Údaje v odvětví dopravy a veřejných služeb: oblast působnosti bude zahrnovat pouze veřejné podniky, nikoliv soukromé společnosti. Použije se omezený soubor povinností: veřejné podniky budou moci účtovat poplatky vyšší než mezní náklady na šíření a nebudou mít povinnost poskytnout údaje, které poskytnout nechtějí.

Údaje z výzkumu: Členské státy budou povinny vypracovat opatření pro otevřený přístup k údajům z výzkumu financovaného z veřejných prostředků, a zároveň zachovat při provádění flexibilitu. Směrnice o informacích veřejného sektoru se bude vztahovat také na údaje z výzkumu, které již byly zpřístupněny v důsledku právních předpisů o otevřeném přístupu, se zaměřením na hlediska opakované použitelnosti.

Zákaz výhradních dohod: Požadavky na transparentnost dohod mezi subjekty veřejného sektoru a soukromého sektoru, které obsahují informace veřejného sektoru (předchozí kontrola, popřípadě ze strany vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže, otevřenost vlastní dohody).

To je spojeno s aktualizací doporučení o přístupu k vědeckým informacím a jejich uchovávání[23] a vysvětlením interakce mezi směrnicí o informacích veřejného sektoru, směrnicí o databázích a směrnicí INSPIRE.

Zvolená možnost umožňuje cílený a přiměřený zásah vedoucí k postupnému posílení politiky Komise v oblasti otevřených dat. Předpokládá se, že ve srovnání se základním scénářem to povede ke značnému zlepšení. Tato možnost je široce přijatelná pro zúčastněné strany a s ohledem na neexistenci významného odporu ze strany členských států ji lze uzákonit v rozumné lhůtě. Ačkoliv by přínosy scénáře spočívajícího v opatřeních vyšší intenzity byly podstatné, tento scénář se vyznačoval rovněž horší proveditelností, vyššími náklady na dosažení souladu a vyšším rizikem pro soudržnost právních předpisů a politik.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Návrh představuje významný příspěvek k dosažení cílů programu REFIT. Dotýká se dvou velkých skupin zúčastněných stran – dalších uživatelů a subjektů, které mají v držení dokumenty, na něž se vztahuje směrnice –, povinnosti však ukládá pouze subjektům. S ohledem na uvedené povinnosti je třeba mít na paměti, že některé požadavky směrnice, zejména praktická ustanovení pro poskytování údajů, jsou součástí celkového úsilí o digitalizaci veřejné správy[24] a netýkají se konkrétních nákladů spojených se směrnicí o informacích veřejného sektoru.

Návrh nicméně obsahuje ustanovení, jejichž cílem je v souladu s programem REFIT Evropské komise další snížení administrativní zátěže a zvýšení úspor nákladů v souvislosti s prováděním směrnice, mimo jiné pomocí pravidel pro vybírání poplatků a vyjasnění interakce s dalšími právními nástroji EU, například směrnicí o databázích a směrnicí INSPIRE. Zvýšené využívání rozhraní pro programování aplikací a aktivní zveřejňování dynamických dat on-line navíc povede u subjektů veřejného sektoru ke snížení administrativní zátěže v důsledku nižšího počtu žádostí o opakované použití, které musejí vyřídit, a nižšímu riziku stížností (včetně soudních sporů), zatímco zrušení povinnosti podávat

---

23 COM(2018) 2375.

24 Viz: Politické opatření 4, Tallinské prohlášení, https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration.

zprávy omezí administrativní zátěž a s ní spojené náklady subjektů veřejného sektoru na místní, regionální i celostátní úrovni.

Pro držitele dokumentů, na něž se směrnice po rozšíření působnosti v důsledku této iniciativy vztahuje, je cílem návrhu snížení administrativní zátěže. V případě dokumentů v držení některých veřejných podniků, které poskytují služby obecného hospodářského zájmu, návrh omezuje dopady třemi způsoby. Za prvé se povinnosti stanovené touto směrnicí vztahují pouze na situace, kdy daný veřejný podnik přijal rozhodnutí poskytnout určité dokumenty pro opakované použití. Za druhé se na tuto skupinu držitelů údajů nevztahují procesní povinnosti zpracovat žádost o opakované použití určitým způsobem a v určitých lhůtách. A za třetí, z povinností zpřístupnit dokumenty pomocí určitých technických prostředků existují výjimky, představují-li pro podniky přílišnou zátěž. V případě údajů z výzkumu, což je zvláštní kategorie dokumentů vytvářených vědeckými výzkumnými pracovníky, omezuje návrh dopady tím, že se vztahuje pouze na ty údaje, u nichž výzkumný pracovník provádějící výzkum již vynaložil veškeré úsilí, aby údaje zpřístupnil veřejnosti, zejména prostřednictvím internetových úložišť navržených tak, aby proces šíření zautomatizovaly, a jakýkoli zásah ze strany dotčeného výzkumného pracovníka je tedy zbytečný. Tato internetová úložiště, která jsou obvykle financována akademickými institucemi, mívají nicméně k dispozici příslušná asistenční místa, aby mohla poskytovat pomoc dalším uživatelům v případě technických problémů s přístupem k dokumentům obsaženým v úložišti.

Zároveň návrh značně usnadňuje komerčním subjektům (převážně malým a středním podnikům) možnost těžit z on-line dostupnosti údajů s vysokou hodnotou bez dalších nákladů. To odstraní jednak potřebu podávat jednotlivé žádosti a jednak veškeré transakční náklady, což přispěje k cílům programu REFIT.

- **Základní práva**

Návrh nepředstavuje žádná konkrétní rizika, pokud jde o dodržování základních práv. Návrh je v souladu s právem na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny základních práv).

4. ROZPOČTOVÉ DOPADY

Návrh nemá žádný dopad na rozpočet Evropské unie.

5. DALŠÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise bude sledovat dopad směrnice prostřednictvím pravidelných „průzkumů terénu“ prováděných evropským datovým portálem, na jejichž základě vydá výroční zprávu o připravenosti otevřených dat.

Ustanovení o přezkumu bylo změněno tak, aby umožnilo další hodnocení dopadu směrnice čtyři roky po datu provedení pozměňující směrnice ve vnitrostátním právu. Hodnocení přezkoumá, zda směrnice přispěla k dosažení celkového cíle, kterým je přispět k posílení datové ekonomiky EU prostřednictvím většího pozitivního účinku opakovaného používání údajů veřejného sektoru na hospodářství a společnost. Bude založeno na pěti kritériích – účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě pro EU – a poskytne základ pro posouzení dopadů případných dalších opatření.

Pokud jde o údaje z výzkumu, vnitrostátní referenční místa zřízená na základě doporučení o přístupu k vědeckým informacím a jejich uchovávání ze dne 17. července 2012, revidovaného dne 25. dubna 2018[25], podají zprávu o navazujících krocích.

- **Informativní dokumenty**

S ohledem na oblast působnosti návrhu a na skutečnost, že se jedná o přepracované znění stávající směrnice, kterou všechny členské státy provedly v plném rozsahu, není odůvodněné ani přiměřené požadovat informativní dokumenty o provedení.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Kapitola I vymezuje věcnou oblast působnosti směrnice a obecné zásady.

V přepracovaném znění se oblast působnosti směrnice rozšíří na dokumenty, které jsou v držení veřejných podniků působících v oblastech vymezených ve směrnici 2014/25/EU o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a veřejných podniků jednajících jako provozovatelé veřejných služeb podle nařízení (ES) č. 1370/2007, pokud byly vytvořeny v rámci poskytování služeb v obecném zájmu ve smyslu právních předpisů nebo jiných závazných pravidel členského státu.

Oblast působnosti se rozšíří také na určité údaje z výzkumu, tj. zvláštní kategorii dokumentů vytvářených v rámci vědeckého výzkumu, a to konkrétně na výsledky vědeckého zjišťování (pokusy, průzkumy apod.), které jsou základem vědeckého postupu. Zveřejňování ve vědeckých časopisech bude z oblasti působnosti nadále vyloučeno, neboť s sebou nese další problémy, pokud jde o správu práv. V důsledku toho bude omezeno dřívější vynětí dokumentů, které jsou v držení vzdělávacích a výzkumných zařízení včetně organizací zřízených za účelem přenosu výsledků výzkumu, škol a univerzit, s výjimkou univerzitních knihoven.

Obecná zásada, že dokumenty spadající do působnosti směrnice jsou opakovaně použitelné pro komerční i nekomerční účely za podmínek stanovených v této směrnici (článku 3), se nemění v případě dokumentů, které spadaly do působnosti směrnice před tím, než došlo k přepracování. Na dokumenty, na něž se v důsledku přepracování působnost směrnice rozšíří, se obecná zásada vztahuje pouze tehdy, pokud dané veřejné podniky zpřístupnily dokumenty pro opakované použití (což odpovídá ustanovením vztahujícím se v současné době na dokumenty, k nimž mají práva duševního vlastnictví knihovny včetně těch univerzitních, muzea a archivy (čl. 3 odst. 2 směrnice 2003/98/ES ve znění směrnice 2013/13/EU)) nebo – v případě údajů z výzkumu – pokud tyto údaje zpřístupnil výzkumný pracovník prostřednictvím internetového datového úložiště pro výsledky výzkumu na základě požadavků uložených výzkumníkovi subjekty financujícími výzkum za účelem umožnění přístupu k těmto údajům a jejich opakovaného použití ze strany široké veřejnosti („pověření subjektu financujícímu otevřený přístup“).

Ustanovení čl. 1 odst. 6 vysvětluje, že zvláštního práva chránícího pořizovatele databází stanoveného v článku 7 směrnice 96/9/ES o právní ochraně databází se nemůže subjekt veřejného sektoru, který je držitelem práv, dovolávat jako důvodu pro zákaz opakovaného použití obsahu databáze.

[25] C(2018) 2375.

Kapitola II (článek 4) se mění tak, že procesní požadavky se nebudou vztahovat na veřejné podniky ani na údaje z výzkumu, aby se minimalizoval administrativní dopad na příslušné subjekty nebo organizace.

Kapitola III zahrnuje řadu úprav podmínek a způsobu, jakým jsou údaje zpřístupňovány pro opakované použití. Článek 5 bere v úvahu rostoucí význam dynamických dat („v reálném čase“) a obsahuje požadavky na subjekty veřejného sektoru, aby takové údaje zpřístupňovaly prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací (API). Článek 6 se mění tak, aby stanovil, že dokumenty mohou být též poskytnuty bezplatně. Bezplatné poskytování dokumentů se vztahuje zejména na údaje z výzkumu a na datové soubory s vysokou hodnotou definované v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle článku 13. Návrh uznává, že do vyčíslení nákladů mohou být zahrnuty náklady na anonymizaci dokumentů obsahujících osobní údaje. Článek 10 stanoví, že členské státy podporují dostupnost údajů z výzkumu tím, že přijmou vnitrostátní politiky a příslušná opatření s cílem otevřeně zpřístupnit všechny údaje z výzkumu financovaného z veřejných prostředků („politiky otevřeného přístupu“). Také stanoví, že údaje, které jsou již nyní dostupné prostřednictvím datových úložišť pro údaje z výzkumu s otevřeným přístupem, budou v souladu s ustanoveními směrnice opakovaně použitelné pro komerční i nekomerční účely.

Kapitola IV (článek 12) se mění tak, aby stanovila, že zákaz výhradních dohod se vztahuje také na dohody, které výslovně neudělují právo na opakované použití dokumentů, ale mohou vést k situaci, kdy je přístup omezen na jednoho nebo velmi málo dalších uživatelů.

Byla doplněna nová kapitola V, která vymezuje zvláštní kategorii datových souborů s vysokou hodnotou. Tato kategorie datových souborů s vysokou hodnotou je podskupinou dokumentů, na něž se směrnice vztahuje podle článku 1 a jejichž opakované použití je spojeno s významnými socioekonomickými přínosy. Seznam těchto datových souborů s vysokou hodnotou určí akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 290 SFEU. Tento akt v přenesené pravomoci také podrobně stanoví způsob jejich zveřejňování a opakovaného použití. V zásadě by opakované použití těchto datových souborů s vysokou hodnotou mělo být bezplatné a pro dynamický obsah by se jako prostředek šíření mělo používat rozhraní pro programování aplikací (API).

↓2003/98/ES (přizpůsobený)

2018/0111 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opakovaném použití informací veřejného sektoru (přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu ~~o založení Evropského společenství~~ ⌦ o fungování Evropské unie ⌫, a zejména na článek ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[26],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[27],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

⇩ nový

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES[28] byla podstatně změněna. Vzhledem k tomu, že je třeba provést další změny, měla by být uvedená směrnice z důvodu přehlednosti přepracována.

(2) Podle článku 13 směrnice 2003/98/ES a pět let po přijetí pozměňující směrnice 2013/37/EU Komise po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami zhodnotila a přezkoumala fungování směrnice v rámci programu pro účelnost a účinnost právních předpisů[29].

(3) V návaznosti na konzultace se zúčastněnými stranami a na základě výsledků posouzení dopadů[30] má Komise za to, že je zapotřebí opatření na úrovni Unie, jež by řešilo přetrvávající a nové překážky širokého opakovaného použití informací veřejného sektoru a informací financovaných z veřejných zdrojů v celé Unii a aktualizovalo by legislativní rámec s ohledem na pokrok v oblasti digitálních technologií, jako je umělá inteligence a internet věcí.

(4) Za účelem plného využití potenciálu informací veřejného sektoru pro evropské hospodářství a společnost byly do právního textu zavedeny podstatné změny, které se

[26] Úř. věst. C […], […], s. […].
[27] Úř. věst. C […], […], s. […].
[28] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).
[29] SWD(2018) 145.
[30] SWD(2018) 127.

zaměřují na tyto oblasti: poskytování dynamických dat v reálném čase pomocí vhodných technických prostředků, lepší nabídka veřejných údajů s vysokou hodnotou pro opakované použití, a to i od veřejných podniků, od organizací provádějících výzkum a od organizací, které financují výzkum, řešení vzniku nových forem výhradních dohod, použití výjimek vůči zásadě účtování mezních nákladů a vztah mezi touto směrnicí a některými souvisejícími právními nástroji, včetně směrnice 96/9/ES[31] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES[32].

↓2003/98/ES 1. bod odůvodnění

(5) Smlouva stanoví vytvoření vnitřního trhu a systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž. Harmonizace pravidel a postupů členských států při využívání informací veřejného sektoru přispívá k dosažení těchto cílů.

↓2013/37/EU 1. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(6) ⇨ Veřejný sektor v členských státech shromažďuje, vytváří, reprodukuje a šíří široké spektrum informací z mnoha oblastí, např. sociální, hospodářské, zeměpisné, meteorologické, turistické informace, informace o podnikání, patentech a vzdělávání. ⇦ Dokumenty, které vytvářejí subjekty veřejného sektoru ~~členských států~~ ⌦ výkonné, legislativní nebo soudní povahy ⌫, představují rozsáhlý, rozmanitý a cenný soubor zdrojů, jejž může ve svůj prospěch využívat znalostní ekonomika.

↓2013/37/EU 2. a 5. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru ~~stanoví~~ ⌦ stanovila ⌫ minimální soubor pravidel pro opakované použití a praktické prostředky pro usnadnění opakovaného použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států ⌦ , včetně výkonných, legislativních a justičních orgánů ⌫. Od přijetí prvního souboru pravidel pro opakované použití informací veřejného sektoru ~~v roce 2003~~ množství údajů ve světě, včetně veřejných údajů, exponenciálně narostlo a vznikají a jsou shromažďovány nové typy údajů. Současně jsme svědky probíhajícího vývoje technologií pro analýzu, využití a zpracování údajů. Tento rychlý technologický vývoj umožňuje vytvářet nové služby a nové aplikace, které vycházejí z použití, shromažďování nebo kombinace údajů. Pravidla ⌦ původně ⌫ přijatá v roce 2003 ⌦ a následně změněná v roce 2013 ⌫ již těmto rychlým změnám nestačí, a proto hrozí, že budou hospodářské a sociální příležitosti nabízené opakovaným použitím veřejných údajů promarněny.

---

[31] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20).

[32] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

↓2003/98/ES 2. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(8) Vývoj směrem k ~~informační a znalostní~~ společnosti ⌦ založené na údajích ⌫ ovlivňuje život všech občanů Společenství mimo jiné tím, že jim umožňuje nové způsoby přístupu k poznatkům a jejich získávání.

↓2003/98/ES 3. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(9) Digitální obsah hraje v tomto vývoji významnou roli. Tvorba těchto obsahů v posledních letech ovlivnila a nadále ovlivňuje rychlé vytváření pracovních míst. Většina těchto pracovních míst je vytvářena ⌦ inovativními začínajícími podniky a malými a středními podniky ⌫ ~~v malých rozvíjejících se společnostech~~.

↓2003/98/ES 4. bod odůvodnění

~~Veřejný sektor shromažďuje, vytváří, reprodukuje a šíří široké spektrum informací z mnoha oblastí, např. sociální, hospodářské, zeměpisné, meteorologické, turistické informace, informace o podnikání, patentech a vzdělávání.~~

↓2003/98/ES 5. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(10) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb v ~~celém Společenství~~ ⌦ celé Unii ⌫. Informace veřejného sektoru jsou důležitým výchozím materiálem výrobků a služeb digitálního obsahu a s rozvojem bezdrátových služeb obsahu se stanou ještě důležitějším zdrojem obsahu. V této souvislosti bude rovněž důležité široké zeměpisné pokrytí překračující hranice států. ⌦ Široké ⌫ ~~Rozšířené~~ možnosti opakovaného použití informací veřejného sektoru by měly mimo jiné umožnit evropským společnostem využívat jejich potenciálu a přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst.

↓2013/37/EU 4. bod odůvodnění

(11) Povolení opakovaného použití dokumentů, které jsou v držení subjektu veřejného sektoru, přidává hodnotu pro pravidelné a konečné uživatele a pro společnost obecně a v mnoha případech i pro samotný veřejný subjekt, neboť podporuje transparentnost a odpovědnost a poskytuje zpětnou vazbu od pravidelných a konečných uživatelů umožňující dotčenému subjektu veřejného sektoru zkvalitnit shromažďované informace.

↓2003/98/ES 6. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(12) V pravidlech a postupech členských států týkajících se využívání zdrojů informací veřejného sektoru existují značné rozdíly, které vytvářejí překážky pro plné využití hospodářského potenciálu tohoto základního zdroje dokumentů. ~~Tradiční~~ Ppostupy subjektů veřejného sektoru při využívání informací veřejného sektoru ⌦ jsou mezi

členskými státy i nadále rozdílné ⌫ ~~se vyvinuly velmi rozdílně~~. Tato skutečnost by měla být ~~náležitě~~ zohledněna. Je tedy třeba provést minimální harmonizaci vnitrostátních pravidel a postupů pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru v těch případech, kdy rozdíly ve vnitrostátních předpisech a postupech nebo nejasnosti brání hladkému fungování vnitřního trhu a řádnému rozvoji informační společnosti ve Společenství.

🡻2013/37/EU 3. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(13) Politiky zpřístupnění údajů, které podporují širokou dostupnost a opakované použití informací veřejného sektoru pro soukromé nebo komerční účely s minimálními či žádnými právními, technickými a finančními omezeními a které napomáhají oběhu informací nejen pro hospodářské subjekty, ale také pro veřejnost, mohou hrát důležitou úlohu při nastartování vývoje nových služeb založených na nových způsobech kombinování a využití těchto informací, podnítit hospodářský růst a podpořit zapojení do společnosti. ~~Vyžaduje to však rovné podmínky na úrovni Unie v otázce toho, zda opakované použití dokumentů je či není povoleno, a těch nelze dosáhnout při existenci různých předpisů a postupů členských států nebo dotčených subjektů veřejného sektoru.~~

🡻2003/98/ES 7. bod odůvodnění

(14) Bez minimální harmonizace na úrovni Společenství by navíc zákonodárná opatření na vnitrostátní úrovni, která již byla v mnohých členských státech zahájena v reakci na technologické výzvy, mohla vést k ještě významnějším rozdílům. Dopad těchto zákonodárných rozdílů a nejistot bude ještě významnější s dalším rozvojem informační společnosti, která již značně rozšířila využívání informací překračující hranice států.

🡻2013/37/EU 6. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(15) ~~Zároveň~~ Čělenské státy ~~nyní~~ zavedly politiky opakovaného použití podle směrnice 2003/98/ES a některé z nich přijaly v souvislosti s přístupnými údaji ambiciózní postupy pro usnadnění opakovaného použití dostupných veřejných údajů pro občany a společnosti v míře přesahující minimální úroveň stanovenou uvedenou směrnicí. K zabránění tomu, aby různé předpisy v různých členských státech kladly překážky přeshraniční nabídce výrobků a služeb, a k umožnění opakovaného použití srovnatelných souborů veřejných údajů pro celoevropské aplikace využívající tyto údaje je rovněž nutná minimální harmonizace s cílem určit, jaké veřejné údaje jsou na vnitřním informačním trhu v souladu s příslušným režimem přístupu pro opakované použití dostupné. ⇨ Ustanovení právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů, které jdou nad rámec těchto minimálních požadavků, zejména u odvětvových právních předpisů, by se měly uplatňovat i nadále. Příklady ustanovení, která překračují minimální harmonizační úroveň této směrnice, jsou nižší prahové hodnoty přípustných poplatků za opakované použití oproti prahovým hodnotám stanoveným v článku 6 nebo méně omezující licenční podmínky než podmínky uvedené v článku 8. Touto směrnicí by zejména neměla být dotčena ustanovení

překračující minimální harmonizační úroveň této směrnice, jak je stanovena v nařízeních Komise v přenesené pravomoci přijatých podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy. ⇦

↓2003/98/ES 8. bod odůvodnění

(16) Je třeba vytvořit obecný rámec podmínek opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, aby byly zajištěny spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky opakovaného použití takových informací. Subjekty veřejného sektoru shromažďují, vytvářejí, reprodukují a šíří dokumenty při plnění svých veřejných úkolů. Využívání těchto dokumentů k jiným účelům znamená opakované použití. Opatření členských států mohou překračovat rámec minimálních standardů stanovených touto směrnicí, aby umožnila širší opakované použití.

↓2013/37/EU 10. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(17) ⌦ Tato ⌫ ~~S~~směrnice ~~2003/98/ES~~ by se měla vztahovat na dokumenty, jejichž poskytnutí je součástí veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru, jak je definováno právem nebo jinými závaznými pravidly v příslušných členských státech. Při neexistenci takových pravidel by měly být tyto veřejné úkoly vymezeny v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkumu. Tyto veřejné úkoly by mohly být vymezeny obecně nebo individuálně pro jednotlivé subjekty veřejného sektoru.

↓2003/98/ES 9. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(18) ~~Tato směrnice neobsahuje závazek umožnit opakované použití dokumentů. Rozhodnutí o povolení opakovaného použití závisí na členských státech nebo příslušném subjektu veřejného sektoru.~~ Tato směrnice by se měla používat pro dokumenty, které jsou zpřístupněny k opakovanému použití, jestliže subjekty veřejného sektoru poskytují licence na informace, prodávají, šíří, vyměňují nebo poskytují informace. Aby nedocházelo ke křiženému subvencování, mělo by opakované použití zahrnovat další používání dokumentů v rámci téže organizace při činnostech překračujících rámec jejích veřejných úkolů. Činnosti překračující rámec veřejných úkolů obvykle zahrnují poskytování dokumentů, které se vytvářejí a zpoplatňují výhradně na komerčním základě a při hospodářské soutěži s ostatními účastníky na trhu. ~~Definice „dokumentu“ se nevztahuje na počítačové programy.~~

(19) ⇨ Směrnice členským státům ukládá povinnost umožnit opakované použití všech dokumentů, pokud přístup k nim není omezen nebo vyloučen podle vnitrostátních pravidel nebo se na něj nevztahují jiné výjimky stanovené v této směrnici. ⇦ Směrnice se opírá o platné režimy přístupu v členských státech a nemění vnitrostátní předpisy o přístupu k dokumentům. Nepoužije se v případech, ve kterých občané nebo společnosti mohou v rámci příslušného režimu přístupu získávat dokumenty pouze tehdy, když mohou prokázat zvláštní zájem. Na úrovni ~~Společenství~~ ⌦ Unie ⌫ přiznávají články 41 (právo na řádnou správu) a 42 Listiny základních práv Evropské unie všem občanům Unie a všem fyzickým nebo právnickým osobám, které mají

bydliště nebo sídlo v členském státě, právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Subjekty veřejného sektoru by měly být podporovány, aby poskytovaly k opakovanému použití všechny dokumenty, které mají v držení. Subjekty veřejného sektoru by měly prosazovat a podporovat opakované použití dokumentů, včetně úředních textů zákonodárné a správní povahy, v případech, kdy mají tyto subjekty právo schválit jejich opakované použití.

⇩ nový

(20) Členské státy často poskytování služeb obecného zájmu svěřují subjektům mimo veřejný sektor a tyto subjekty velkou měrou kontrolují. Ustanovení směrnice 2003/98/ES se zároveň vztahují pouze na dokumenty v držení subjektů veřejného sektoru, přičemž z oblasti její působnosti jsou vyloučeny veřejné podniky. Má to za následek nedostatečnou dostupnost pro opakované použití v případě dokumentů vytvořených při výkonu služeb obecného zájmu v celé řadě oblastí, zejména v odvětvích veřejných služeb. Dochází též k velkému omezení potenciálu pro vznik přeshraničních služeb na základě dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, jež poskytují služby obecného zájmu.

(21) Směrnice 2003/98/ES by proto měla být změněna tak, aby bylo zajištěno, že její ustanovení lze použít na opakované použití dokumentů vytvořených při výkonu služeb obecného zájmu veřejnými podniky vykonávajícími některou z činností uvedených v článcích 8 až 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU[33], jakož i veřejnými podniky jednajícími jako provozovatelé veřejných služeb podle článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, veřejnými podniky jednajícími jako letečtí dopravci, kteří plní závazky veřejné služby podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství, a veřejnými podniky jednajícími jako majitelé lodí ze Společenství, kteří plní závazky veřejných služeb podle článku 4 nařízení (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž).

(22) Tato směrnice by neměla obsahovat závazek umožnit opakované použití dokumentů vytvořených veřejnými podniky. Rozhodnutí o případném povolení opakovaného použití by mělo ponecháno příslušnému veřejnému podniku. Teprve poté, co se veřejný podnik rozhodne zpřístupnit dokument pro opakované použití, by měl plnit příslušné závazky stanovené v kapitolách III a IV této směrnice, zejména pokud jde o formáty, vybírání poplatků, transparentnost, licence, nediskriminaci a zákaz výhradních dohod. Na druhou stranu nemusí veřejný podnik splňovat požadavky stanovené v kapitole II, jako jsou pravidla pro zpracování žádostí.

(23) Objem vytvářených údajů z výzkumu exponenciálně roste a má potenciál pro opakované použití mimo vědeckou obec. Aby bylo možné reagovat na rostoucí společenské výzvy účinným a komplexním způsobem, je zásadní a naléhavé, aby bylo možné mít přístup k údajům z různých zdrojů, jakož i napříč jednotlivými odvětvími a obory, a tyto údaje kombinovat a opakovaně používat. Údaje z výzkumu zahrnují statistiky, výsledky pokusů, měření, pozorování vyplývající z práce v terénu, výsledky

---

[33] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

průzkumů, jakož i zvukové a obrazové záznamy z pohovorů. Obsahují též metadata, specifikace a jiné digitální objekty. Údaje z výzkumu se liší od vědeckých článků, které přinášejí zprávy o zjištěních, jež jsou výsledkem vědeckého výzkumu, a tato zjištění též komentují. Otevřená dostupnost a opětovná použitelnost výsledků vědeckého výzkumu financovaných z veřejných prostředků byla po mnoho let součástí konkrétních politických iniciativ. Politiky otevřeného přístupu mají za cíl zejména poskytovat výzkumným pracovníkům i široké veřejnosti přístup k údajům z výzkumu v co nejranější fázi jejich šíření, jakož i umožnit používání a opakované použití těchto údajů. Otevřený přístup napomáhá zvyšovat kvalitu, omezit potřebu zbytečného zdvojování výzkumu, urychlovat vědecký pokrok, bojovat proti podvodům v oblasti vědy a může celkově podporovat hospodářský růst a inovace. Kromě otevřeného přístupu se rychle stává běžnou vědeckou praxí i plánování správy údajů, které má zajistit, že údaje budou dohledatelné, přístupné, interoperabilní a opakovaně použitelné (zásady FAIR).

(24) Z výše uvedených důvodů je vhodné stanovit závazek členských států přijmout k výsledkům výzkumu financovaného z veřejných prostředků politiku otevřeného přístupu, jakož i zajistit, aby tyto politiky prováděly všechny organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum. V rámci politik otevřeného přístupu je obvykle možné učinit ve vztahu k otevřené dostupnosti výsledků vědeckého výzkumu řadu výjimek. Dne 17. července 2012 přijala Komise doporučení o přístupu k vědeckým informacím a jejich uchovávání, které bylo aktualizováno dne 25. dubna 2018[34] a v němž jsou mimo jiné popsány relevantní prvky politiky otevřeného přístupu. Dodatečně je třeba zlepšit podmínky, za nichž lze některé výsledky výzkumu opětovně používat. Z tohoto důvodu by se měly některé závazky vyplývající z této směrnice rozšířit na údaje z výzkumu, které jsou výsledkem činností vědeckého výzkumu dotovaných veřejným financováním nebo spolufinancovaných veřejnými a soukromými subjekty. V této souvislosti by nicméně měly být náležitě zohledněny otázky týkající se ochrany soukromí, ochrany osobních údajů, obchodního tajemství, bezpečnosti státu, oprávněných obchodních zájmů a práv duševního vlastnictví třetích stran. Aby se zabránilo jakékoli administrativní zátěži, měly by se takové závazky vztahovat pouze na ty údaje z výzkumu, které již výzkumní pracovníci zveřejnili. Ostatní druhy dokumentů v držení organizací provádějících výzkum a organizací financujících výzkum by měly být nadále z oblasti působnosti této směrnice vyňaty.

↓2003/98/ES 10. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(25) Definice „subjektu veřejného sektoru“ a „veřejnoprávního subjektu“ vycházejí ze ~~směrnic pro zadávání veřejných zakázek~~ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU[35] ~~(92/50/EHS[36], 93/36/EHS[37], 93/37/EHS[38] a 98/4/ES[39])~~. ~~Tyto definice se nevztahují na veřejné podniky.~~

---

34 C(2018)2375.

35 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

36 ~~Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES (Úř. věst. L 285, 29.10.2001, s. 1).~~

37 ~~Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES.~~

38 ~~Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES.~~

39 ~~Úř. věst. 101, 1.4.1998, s. 1.~~

↓2003/98/ES 11. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(26) Tato směrnice stanoví obecnou definici pojmu „dokument“ ~~v souladu s vývojem informační společnosti~~. Vztahuje se na veškeré záznamy jednání, skutečností nebo informací – a všechny soubory takových jednání, skutečností nebo informací – bez ohledu na formu nosiče (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka)~~, které mají subjekty veřejného sektoru v držení~~. ⌦ Definice „dokumentu“ se nemá vztahovat na počítačové programy. ⌫ ~~Dokument v držení subjektu veřejného sektoru je dokument, u něhož má subjekt veřejného sektoru právo povolit opakované použití.~~

↓2003/98/ES 12. bod odůvodnění (přizpůsobený) ⇨ nový

(27) ⇨ Subjekty veřejného sektoru své dokumenty stále větší měrou aktivně zpřístupňují pro opakované použití tím, že zajišťují jejich objevitelnost on-line a skutečnou dostupnost metadat a základního obsahu. Dokumenty by se též měly zpřístupňovat pro opakované použití na žádost podanou dalším uživatelem. ⇦ ⌦ V těchto případech ⌫ by ~~L~~lhůta pro zodpovězení žádostí o opakované použití ~~by~~ měla být přiměřená a ~~měla by odpovídat~~ ⌦ v souladu s ⌫ příslušnéou lhůtěou pro žádosti o přístup k dokumentům podle dotyčných režimů přístupu. ⇨ Této povinnosti by nicméně měly být zproštěny veřejné podniky, vzdělávací zařízení, organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum. ⇦ Přiměřené lhůty v celé Unii podnítí tvorbu nových souhrnných informačních výrobků a služeb na celoevropské úrovni. ~~Po schválení žádosti o opakované použití by měly subjekty veřejného sektoru dokumenty poskytnout ve lhůtě, která umožňuje plné využití jejich hospodářského potenciálu.~~ To je zvláště důležité u dynamických ~~obsahů~~ ⌦ dat ⌫ (⌦ včetně ⌫ ~~např.~~ dopravních údajů ⌦ , družicových dat, údajů o počasí ⌫), jejichž hospodářská hodnota závisí na okamžité dostupnosti informací a pravidelných aktualizacích. ⇨ Dynamická data by proto měla být zpřístupněna ihned po jejich shromáždění, a to prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací (API) s cílem usnadnit na základě těchto dat rozvoj internetu, jakož i mobilních a cloudových aplikací. Není-li to z důvodu technických nebo finančních omezení možné, měly by subjekty veřejného sektoru dokumenty zpřístupnit ve lhůtě, která umožňuje plné využití jejich hospodářského potenciálu. ⇦ Při použití licence může být časová dostupnost dokumentů součástí licenčních podmínek.

⇩ nový

(28) K získání přístupu k údajům nabízejícím se pro opakované použití na základě této směrnice jsou zapotřebí vhodná a řádně koncipovaná rozhraní pro programování aplikací (API). Rozhraní API popisuje, jaký druh údajů lze získat, jakým způsobem to učinit a v jakém formátu budou údaje obdrženy. Může to být různě složité – od jednoduchého odkazu na databázi pro získání specifických datových souborů po webové rozhraní nebo komplexnější uspořádání. Opakované používání a sdílení údajů prostřednictvím vhodného využití rozhraní API má obecnou hodnotu, neboť pomůže subjektům vyvíjejícím technologie a začínajícím podnikům s vytvářením nových

služeb a produktů. Představuje též zásadní složku pro vytváření cenných ekosystémů na základě mnohdy nevyužitých datových fondů. Uspořádání rozhraní API a jeho použití musí vycházet z několika zásad: stability, údržby během životního cyklu, jednotného používání a jednoty norem, uživatelské vstřícnosti a bezpečnosti. Dynamická data, čímž se rozumí průběžně aktualizované údaje, mnohdy i v reálném čase, subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky zpřístupní pro opakované použití bezprostředně po jejich shromáždění prostřednictvím vhodných rozhraní API.

↓2003/98/ES 13. bod odůvodnění
⇨ nový

(29) Možnosti opakovaného použití mohou být zlepšeny omezením potřeby převádění papírových dokumentů do elektronické formy nebo zpracovávání elektronických souborů, aby byly navzájem slučitelné. Proto by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat dokumenty ve všech již existujících formátech nebo jazycích, v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly žádosti o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operaci. Subjekty veřejného sektoru by však neměly být povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí. Pro zjednodušení opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat své vlastní dokumenty ve formátu, který nezávisí na použití zvláštního programového vybavení, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly zohlednit možnosti opakovaného použití dokumentů zdravotně postiženými osobami a pro zdravotně postižené osoby, pokud je to možné a vhodné ⇨ , a to tak, že tyto informace poskytnou v přístupných formátech ⇦.

↓2013/37/EU 20. bod odůvodnění
⇨ nový

(30) Pro usnadnění opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru, je-li to možné a vhodné, zpřístupnit dokumenty ⇨ , a to včetně dokumentů zveřejněných na webových stránkách, ⇦ v otevřených a strojově čitelných formátech a spolu s jejich metadaty, s nejlepší možnou úrovní přesnosti a zrnitosti, ve formátu, který zajistí interoperabilitu, například jejich zpracováním v souladu se zásadami týkajícími se požadavků slučitelnosti a použitelnosti pro prostorové informace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES[40] ~~ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)~~.

⇩ nový

(31) Dokument by měl být považován za dokument ve strojově čitelném formátu, je-li ve formátu souboru strukturovaného tak, aby v něm softwarové aplikace mohly snadno nalézt, rozpoznat a získat konkrétní údaje. Za strojově čitelné údaje by se měly považovat údaje zakódované v souborech strukturovaných ve strojově čitelném formátu. Strojově čitelné formáty mohou být otevřené nebo chráněné vlastnickým právem; mohou být formálně normalizované, či nikoli. Dokumenty zakódované ve

---

[40] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

formátu souboru, který toto automatické zpracování omezuje, jelikož údaje z nich nelze získat snadno či vůbec, by za dokumenty ve strojově čitelném formátu být považovány neměly. Členské státy by měly podporovat používání otevřených, strojově čitelných formátů, pokud je to možné a vhodné.

↓2013/37/EU 22. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(32) ⇨ Poplatky za opakované použití dokumentů představují pro začínající podniky i pro malé a střední podniky značnou překážku vstupu na trh. Dokumenty by tudíž měly být zpřístupněny pro opakované použití bez poplatků a ⇦ v~~V~~ případě ⇨ nutnosti ⇦ ~~, že za opakované použití dokumentů vybírají subjekty veřejného sektoru poplatky, měly~~ by ~~být~~ tyto poplatky měly být v zásadě omezeny na mezní náklady. ⇨ Ve výjimečných případech ⇦ ~~J~~je ~~však~~ třeba dbát na to, aby nebyl omezen běžný provoz subjektů veřejného sektoru, které musí získávat příjmy, z nichž hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů~~ nebo nákladů na reprodukci, shromažďování, vytváření a šíření některých dokumentů zpřístupněných k opakovanému použití~~. ⇨ Též je třeba uznat úlohu veřejných podniků v konkurenčním hospodářském prostředí. ⇦ V takových případech by ⌦ proto ⌫ měly mít subjekty veřejného sektoru ⇨ a veřejné podniky ⇦ možnost účtovat si poplatky převyšující mezní náklady. Tyto poplatky převyšující mezní náklady by měly být stanoveny na základě objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií a celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů by neměl přesáhnout náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření se započítáním přiměřené návratnosti investic. ⇨ Do způsobilých nákladů by případně měly být zahrnuty i náklady na anonymizaci osobních údajů či obchodně citlivých informací. ⇦ Požadavek získávat příjmy, z nichž si subjekty veřejného sektoru hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů nebo ⇨ rozsahem služeb veřejného zájmu svěřeným veřejným podnikům ⇦ ~~nákladů na reprodukci, shromažďování, vytváření a šíření některých dokumentů~~, nemusí být nutně stanoven právními předpisy, ale může vyplývat například ze správní praxe v členských státech. Takovýto požadavek by měly členské státy pravidelně přezkoumávat.

↓2013/37/EU 23. bod odůvodnění
⇨ nový

(33) I knihovny, muzea a archivy by měly mít možnost účtovat poplatky převyšující mezní náklady, aby nebyl omezen jejich běžný provoz. Celkový příjem těchto subjektů veřejného sektoru z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období by neměl přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání a zúčtování práv, se započítáním přiměřené návratnosti investic. ⇨ Do způsobilých nákladů by případně měly být zahrnuty i náklady na anonymizaci osobních údajů či obchodně citlivých informací. ⇦ Pro účely knihoven, muzeí a archivů a se zřetelem k jejich specifikům by mohly být při výpočtu přiměřené návratnosti investic brány v potaz ceny, které jsou za opakované použití týchž nebo podobných dokumentů účtovány v soukromém sektoru.

↓2013/37/EU 24. bod odůvodnění

(34) Horní hranicí poplatků stanovenou touto směrnicí není dotčeno právo členských států vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky.

↓2013/37/EU 25. bod odůvodnění

(35) Členské státy by měly stanovit kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. V tomto ohledu mohou členské státy například tato kritéria stanovit ve vnitrostátních pravidlech nebo mohou určit vhodný orgán nebo vhodné orgány, jiné než dotčený subjekt veřejného sektoru, které jsou ke stanovení těchto kritérií příslušné. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států. Mohlo by jít o stávající orgán s výkonnými pravomocemi v oblasti rozpočtu a pod politickým vedením.

↓2003/98/ES 14. bod odůvodnění (přizpůsobený)

~~Při vybírání poplatků by celkový příjem neměl přesahovat celkové náklady na shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření dokumentů, případně se započítáním přiměřeného zisku s příslušným ohledem na požadavky samofinancování dotyčného subjektu veřejného sektoru. Vytváření zahrnuje vypracování a sestavování, rozšiřování může rovněž zahrnovat uživatelskou podporu. Náhrady nákladů, včetně přiměřeného zisku, odpovídající platným účetním zásadám a příslušné metodě stanovení nákladů dotyčného subjektu veřejného sektoru představují horní hranici poplatků, protože je třeba vyloučit nadměrně vysoké ceny. Horní hranice poplatků je stanovena touto směrnicí, aniž je dotčeno právo členských států nebo subjektů veřejného sektoru vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky, a členské státy by měly podporovat subjekty veřejného sektoru, aby dokumenty poskytovaly za poplatky, které nepřesahují mezní náklady na reprodukci a šíření dokumentů.~~

↓2003/98/ES 15. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(36) Předpokladem rozvoje informačního trhu v ~~celém Společenství~~ ⌦ celé Unii ⌫ je zajistit, aby podmínky opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru byly jasné a veřejně dostupné. Proto by měly být všechny platné podmínky opakovaného použití dokumentů objasněny potenciálním dalším uživatelům. Členské státy by měly ~~prosazovat~~ ⌦ podněcovat k ⌫ vytváření seznamů dostupných dokumentů, případně přístupných on-line, aby podporovaly a usnadňovaly žádosti o opakované použití. Žadatelé o opakované použití dokumentů ⇨ v držení jiných subjektů než veřejných podniků, vzdělávacích zařízení, organizací provádějících výzkum a organizací financujících výzkum ⇦ by měli být informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají. To je zvláště důležité pro malé a střední podniky, které nemusí být obeznámeny se způsobem komunikace se subjekty veřejného sektoru v jiných členských státech a s odpovídajícími prostředky pro zjednání nápravy.

↓2013/37/EU 28. bod odůvodnění

(37) Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu nestranným přezkumným orgánem. Takovým orgánem by mohl být již existující vnitrostátní orgán, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, vnitrostátní orgán odpovědný za přístup k dokumentům nebo vnitrostátní soudní orgán. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států a jeho činnost by neměla vylučovat jakékoli jiné prostředky pro zjednání nápravy, které jsou žadatelům o opakované použití k dispozici. Měl by však být odlišný od mechanismu členského státu, který stanoví kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu zamítavých rozhodnutí, ale rovněž rozhodnutí, kterými, i když opakované použití povolují, by mohl být žadatel dotčen z jiných důvodů, zejména pokud jde o použitá pravidla pro vybírání poplatků. Postup přezkoumání by měl být rychlý, v souladu s potřebami rychle se měnícího trhu.

↓2003/98/ES 16. bod odůvodnění

(38) Zveřejnění všech obecně dostupných dokumentů, které má veřejný sektor v držení a které se týkají nejen politiky, ale i soudnictví a správy, je základním nástrojem rozšíření práva na informace, které je základní zásadou demokracie. Tento cíl platí pro instituce na všech úrovních, tj. na místní, vnitrostátní i mezinárodní úrovni.

↓2003/98/ES 17. bod odůvodnění

(39) V některých případech se opakované použití dokumentů uskuteční, aniž by byla smluvena licence. V ostatních případech se uděluje licence s uvedením podmínek, které musí nabyvatel licence při opakovaném použití dodržovat a které se týkají otázek jako odpovědnost, řádné použití dokumentů, záruka nezměněné reprodukce a uvedení zdroje. Poskytnou-li subjekty veřejného sektoru licenci na opakované použití dokumentů, měly by být licenční podmínky spravedlivé a průhledné. V tomto ohledu mohou hrát významnou roli rovněž standardní licence dostupné on-line. Členské státy by tedy měly prosazovat dostupnost standardních licencí.

↓2003/98/ES 18. bod odůvodnění

(40) Rozhodne-li se příslušný orgán, že již nebude určité dokumenty poskytovat pro opakované použití nebo že tyto dokumenty přestane aktualizovat, měl by tato rozhodnutí při nejbližší příležitosti zveřejnit, pokud možno elektronickými prostředky.

↓2003/98/ES 19. bod odůvodnění

(41) Podmínky opakovaného použití by neměly být diskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití. Toto opatření by např. nemělo bránit bezplatné výměně informací mezi subjekty veřejného sektoru při výkonu veřejných úkolů, zatímco třetí strany musí za opakované použití týchž dokumentů uhradit poplatky. Nemělo by bránit ani stanovení různých poplatků pro komerční a nekomerční opakované použití.

↓2013/37/EU 26. bod odůvodnění

(42) V souvislosti s každým opakovaným použitím dokumentu mohou subjekty veřejného sektoru, ve vhodných případech prostřednictvím licence, uložit podmínky týkající se například uvedení zdroje a uvedení toho, zda uživatel daný dokument jakýmkoli způsobem pozměnil. Všechny licence na opakované použití informací veřejného sektoru by každopádně měly klást co nejméně omezení opakovaného použití, například požadovat pouze uvádění zdrojů. V tomto ohledu by měly hrát důležitou úlohu veřejné licence dostupné on-line, které udělují širší práva k opakovanému použití bez technologických, finančních nebo zeměpisných omezení a využívají otevřené datové formáty. Proto by měly členské státy podporovat používání veřejných licencí, které by se postupem času měly stát běžnou praxí v celé Unii.

↓2003/98/ES 20. bod odůvodnění

(43) Subjekty veřejného sektoru by při stanovení zásad opakovaného použití dokumentů měly dodržovat pravidla hospodářské soutěže, aby se pokud možno vyhnuly uzavírání výhradních dohod se soukromými partnery. Pro zajištění služeb obecného hospodářského zájmu však někdy může být výhradní právo na opakované použití zvláštních dokumentů veřejného sektoru nezbytné. Může tomu být v případě, kdy by žádný komerční vydavatel informace bez tohoto výhradního práva nezveřejňoval.

↓2013/37/EU 31. bod odůvodnění
⇨ nový

(44) ⇨ Mezi knihovnami, včetně univerzitních knihoven, muzei, archivy a soukromými partnery existují četná ujednání o spolupráci, která zahrnují digitalizaci kulturních zdrojů a v jejichž rámci se soukromým partnerům udělují výhradní přístupová práva. Praxe ukázala, že tato partnerství veřejného a soukromého sektoru umožňují přínosné využívání kulturních sbírek a současně urychlují zpřístupnění kulturního dědictví veřejnosti. Současný výrazně odlišný stav v různých členských státech, pokud jde o digitalizaci kulturních zdrojů, je proto záhodno zohlednit ve zvláštním souboru pravidel k dohodám o digitalizaci těchto zdrojů. ⇦ Pokud se výhradní právo týká digitalizace kulturních zdrojů, může být zapotřebí, aby trvalo určitou dobu, aby měl soukromý partner možnost získat svou investici zpět. Tato doba by však měla být omezená a co nejkratší, aby byla dodržena zásada, že veřejně přístupný materiál by měl zůstat veřejně přístupný, jakmile je digitalizován. Trvání výhradního práva digitalizovat kulturní zdroje by obecně nemělo překročit deset let. Jakékoliv trvání výhradního práva po dobu více než deset let by mělo být předmětem přezkoumání s přihlédnutím k technickým, finančním a správním změnám v daném prostředí od doby, kdy byla daná dohoda uzavřena. Kromě toho by mělo jakékoli partnerství veřejného a soukromého sektoru pro účely digitalizace kulturních zdrojů udělit partnerské kulturní instituci plná práva ve vztahu k využívání digitalizovaných kulturních zdrojů po skončení platnosti dohody.

⇩ nový

(45) Ujednání mezi držiteli údajů a dalšími uživateli údajů, která výslovně neudělují výhradní práva, avšak u nichž lze důvodně očekávat omezení dostupnosti dokumentů

pro opakované použití, by měla být podrobena další kontrole ze strany veřejnosti, a tudíž by měla být zveřejněna nejméně dva měsíce před tím, než vstoupí v platnost, aby měly zúčastněné strany možnost požádat o opakované použití dokumentů, na které se dohoda vztahuje, a předešlo se riziku omezení škály potenciálních dalších uživatelů. Tyto dohody by též měly být po uzavření zveřejňovány v konečné podobě, na níž se strany dohodnou.

(46) Cílem této směrnice je minimalizovat riziko nadměrné výhody „prvního hráče na tahu“, která by mohla omezit počet potenciálních dalších uživatelů těchto údajů. Pokud mohou smluvní ujednání, vedle závazků členských států k poskytování dokumentů podle této směrnice, zahrnovat i převod prostředků členského státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, nemělo by být touto směrnicí dotčeno uplatňování pravidel pro státní podporu a pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 101 až 109 Smlouvy. Z pravidel pro státní podporu stanovených v článcích 107 až 109 Smlouvy vyplývá, že stát je povinen předem ověřit, zda by příslušná smluvní ujednání mohla obsahovat státní podporu, jakož i zajistit jejich soulad s pravidly pro státní podporu.

↓2003/98/ES 21. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(47) ~~Tato~~Touto směrnic~~eí~~ ⌦ není dotčeno ⌫ ~~by měla být prováděna a uplatňována v plné shodě se zásadami~~ ⌦ právo Unie týkající se ⌫ ochrany osobních údajů ~~v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů~~[41] ⌦ , včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[42] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES [43] ⌫, a tato směrnice by měla být v plné shodě s tímto právem prováděna a uplatňována. ⇨ Anonymizace je způsobem, jak sladit zájem spočívající v co největší opakované použitelnosti informací veřejného sektoru se závazky plynoucími z právních předpisů o ochraně údajů, ovšem tento postup něco stojí. Je vhodné, aby tyto náklady byly zváženy jako jedna z nákladových položek, jež se zohlední v rámci mezních nákladů na rozšiřování ve smyslu vymezení v článku 6 této směrnice. ⇦

↓2003/98/ES 22. bod odůvodnění

(48) Práva duševního vlastnictví třetích stran nejsou touto směrnicí dotčena. Aby bylo zamezeno pochybnostem, vztahuje se pojem „práva duševního vlastnictví“ výhradně na autorské právo a související ochranná práva (včetně ochranných práv *sui generis*). Tato směrnice se nepoužije na dokumenty, na které se vztahují práva průmyslového vlastnictví, jako patenty, zapsané (průmyslové) vzorky a ochranné známky. Směrnice se nedotýká existence nebo vlastnictví práv duševního vlastnictví subjektů veřejného

---

41 ~~Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.~~

42 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) […].

43 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

sektoru ani nijak neomezuje výkon těchto práv za hranicemi stanovenými touto směrnicí. Závazky vyplývající z této směrnice by měly platit pouze tehdy, pokud jsou slučitelné s ustanoveními mezinárodních dohod o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl (Bernská úmluva) a Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS). Subjekty veřejného sektoru by však měly své autorské právo vykonávat způsobem, který usnadňuje opakované použití.

↓2013/37/EU 9. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(49) V tomto ohledu a s přihlédnutím k právu Unie a k mezinárodním závazkům členských států a Unie, zejména v rámci Bernské úmluvy ~~o ochraně literárních a uměleckých děl~~ a Dohody ⌦ TRIPS ⌫ ~~o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví~~, by měly být z oblasti působnosti ⌦ této ⌫ směrnice ~~2003/98/ES~~ vyjmuty dokumenty, k nimž mají práva duševního vlastnictví třetí strany. Pokud byla původním nositelem práv duševního vlastnictví k dokumentu, který mají v držení knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy a u kterého dosud neuplynula doba ochrany těchto práv, třetí strana, měl by se takový dokument pro účely této směrnice považovat za dokument, k němuž mají práva duševního vlastnictví třetí strany.

↓2013/37/EU 12. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(50) ⌦ Touto ⌫ ~~S~~směrnicí ~~2003/98/ES~~ by neměla být dotčena práva, včetně majetkových a osobnostních práv, která mohou mít zaměstnanci subjektů veřejného sektoru podle vnitrostátních pravidel.

↓2013/37/EU 13. bod odůvodnění

(51) Kromě toho by si měl příslušný subjekt veřejného sektoru u každého dokumentu, který bude možno opakovaně použít, ponechat uživatelské právo k danému dokumentu.

↓2003/98/ES 23. bod odůvodnění

(52) Užívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, může být významně usnadněno nástroji, které potenciálním dalším uživatelům pomáhají nalézt dokumenty dostupné pro opakované použití, a podmínkami opakovaného použití. Členské státy by tedy měly zajistit, aby byla učiněna praktická opatření, která napomohou dalším uživatelům vyhledávat dokumenty dostupné pro opakované použití. Seznamy fondů hlavních dokumentů (dokumentů, které jsou nebo by mohly být ve značném rozsahu opakovaně používány), pokud možno přístupné on-line, a internetové portály, které jsou propojeny s decentralizovanými seznamy fondů, jsou příkladem takových praktických opatření.

↓2003/98/ES 24. bod odůvodnění ⇨ nový

(53) Touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ~~ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním~~

souvisejících v informační společnosti[44] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází[45]. Tato směrnice Sstanoví podmínky, za kterých mohou subjekty veřejného sektoru vykonávat svá práva duševního vlastnictví na vnitřním informačním trhu při povolování opakovaného použití dokumentů. ⇨ Tato práva by subjekty veřejného sektoru neměly vykonávat s cílem bránit opakovanému použití údajů obsažených v databázích nebo ho omezit zejména v případech, kdy jsou nositelem práva uvedeného v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES. ⇦

↓2013/37/EU 27. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(54) Komise podpořila vytvoření on-line přístupnéhe ⌦ zprávy o připravenosti otevřených dat ⌫ přehledu výsledků v oblasti informací veřejného sektoru s příslušnými výkonnostními ukazateli pro opakované používání informací veřejného sektoru ve všech členských státech. Pravidelná aktualizace tohoto této ⌦ zprávy ⌫ přehledu přispěje k výměně informací mezi členskými státy a k dostupnosti informací o politikách a praktických postupech v celé Unii.

↓2013/37/EU 35. bod odůvodnění ⇨ nový

(55) Je třeba zajistit, aby členské státy ⇨ sledovaly ⇦ podávaly Komisi zprávy o míře míru opakovaného použití informací veřejného sektoru, podmínky jejich zpřístupňování a postupechy zjednávání nápravy.

↓2013/37/EU 29. bod odůvodnění ⇨ nový

(56) Komise ⇨ může ⇦ by měla být členským státům nápomocna při provádění této směrnice jednotným způsobem, a to tím, že po konzultaci se zúčastněnými stranami vydá ⇨ a aktualizuje stávající ⇦ pokyny týkající se zejména doporučených standardních licencí, datových souborů a poplatků za opakované použití dokumentů.

↓2013/37/EU 15. bod odůvodnění ⇨ nový

(57) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb v celé Unii. Knihovny, muzea a archivy uchovávají značné množství zdrojů cenných informací veřejného sektoru, zejména proto, že projekty digitalizace znásobily množství veřejně přístupného digitálního materiálu. Tyto sbírky kulturního dědictví a s nimi související metadata jsou potenciální základnou produktů a služeb s digitálním obsahem a mají obrovský potenciál pro inovativní opakované použití v oblastech, jako jsou studium a cestovní ruch. ⇨ Ostatní typy kulturních

---

[44] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

[45] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20).

institucí (například orchestry, opery, balety a divadla), včetně archivů, které jsou jejich součástí, by měly zůstat mimo oblast působnosti pro svou specifickou povahu „umění spočívajícího v uměleckém výkonu“ a z toho důvodu, že na téměř všechen jejich materiál se vztahují práva duševního vlastnictví třetích stran, a měly by tedy zůstat mimo oblast působnosti uvedené směrnice. ⇦ ~~Rozšířené možnosti opakovaného použití informací veřejného kulturního materiálu by měly mimo jiné umožnit unijním společnostem využívat svého potenciálu a přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst.~~

⇩ nový

(58) S cílem zavést podmínky na podporu opakovaného použití dokumentů, které souvisí s významnými socioekonomickými přínosy s obzvláště vysokou hodnotou pro hospodářství a společnost by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přijímání seznamu datových souborů s vysokou hodnotou v rámci dokumentů, na které se vztahuje tato směrnice, jakož i způsoby jejich zveřejnění a opakovaného použití. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Za účelem zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států, přičemž jejich odborníci mají automaticky přístup na jednání skupin odborníků Komise, které se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(59) Celounijní seznam datových souborů se zvláštním potenciálem vytvářet socioekonomické přínosy společně s harmonizovaným podmínkami pro opětovné použití informací představuje významný faktor pro umožnění datových aplikací a služeb. V rámci procesu, na jehož základě má vzniknout daný seznam, by měla Komise vést odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Seznam by měl zohlednit odvětvové právní předpisy, které již upravují zveřejňování datových souborů, jakož i kategorie uvedené v technické příloze Charty skupiny G8 o veřejně přístupných datech a ve sdělení Komise 2014/C 240/01.

(60) Datové soubory s vysokou hodnotou by měly být v zájmu jejich maximálního dopadu a snazšího opakovaného užití zpřístupněny pro opakované použití s minimálním právním omezením a bezplatně. Měly by být též zveřejňovány prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací, a to vždy, když příslušný datový soubor obsahuje dynamická data.

🡻2003/98/ES 25. bod odůvodnění (přizpůsobený)

~~Protože cílů navrhovaného opatření, totiž usnadnění tvorby informačních výrobků a služeb na úrovni Společenství založených na dokumentech veřejného sektoru, podpory účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými společnostmi pro rozvoj informačních výrobků a služeb s přidanou hodnotou a omezování narušování hospodářské soutěže na trhu Společenství nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a protože z důvodu jednoznačného rozsahu a účinků tohoto opatření v rámci Společenství tedy může být těchto cílů lépe dosaženo na úrovni Společenství, může~~

~~Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Tato směrnice by měla dosáhnout minimální harmonizace a tak se vyhnout dalším rozdílnostem mezi členskými státy v otázce opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru,~~

↓2013/37/EU 33. bod odůvodnění (přizpůsobený)

(61) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění tvorby informačních produktů a služeb na úrovni Unie založených na dokumentech veřejného sektoru a zajištění účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými společnostmi, zejména malými a středními podniky, v zájmu rozvoje informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou a také občany v zájmu usnadnění volného oběhu informací a komunikace, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ~~a~~ ⌦ nýbrž spíše ⌫ ~~proto~~ jich může být z důvodu celoevropského rozsahu navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

↓2013/37/EU 34. bod odůvodnění (přizpůsobený)
⇨ nový

(62) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, včetně ⇨ práva na soukromí (článek 7), ⇦ práva na ochranu osobních údajů (článek 8), ~~a~~ práva na vlastnictví (článek 17) ⇨ a začlenění osob se zdravotním postižením (článek 26) ⇦. Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno způsobem, který není slučitelný s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

⇩ nový

(63) Komise by měla provést hodnocení této směrnice. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016[46] by uvedené hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, jimiž je účinnost, účelnost, relevance, soudržnost a přidaná hodnota pro EU, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření.

(64) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.

(65) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze I části B ve vnitrostátním právu,

---

[46] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

↓2003/98/ES

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví minimální soubor pravidel pro opakované použití a praktické prostředky pro usnadnění opakovaného použití:

a) stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států ~~v držení~~;

⇩ nový

b) stávajících dokumentů, které mají v držení veřejné podniky činné v oblastech vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU[47], veřejné podniky jednající jako poskytovatelé veřejných služeb podle článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007[48], veřejné podniky jednající jako letečtí dopravci, kteří plní závazky veřejné služby podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008[49], a veřejné podniky jednající jako majitelé lodí ze Společenství, kteří plní závazky veřejných služeb podle článku 4 nařízení (EHS) č. 3577/92[50];

c) údajů z výzkumu podle podmínek stanovených v čl. 10 odst. 1 a 2.

↓2003/98/ES

2. Tato směrnice se nepoužije na:

↓2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. a) bod i)

a) dokumenty, jejichž poskytnutí nepřísluší do oblasti veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru definovaných zákonem nebo jinými závaznými předpisy v příslušném členském státě, nebo při neexistenci takových předpisů, definovaných v

[47] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

[48] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70.

[49] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepracované znění) (text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

[50] Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

souladu s obecnou správní praxí v dotčeném členském státě za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkumu;

⇩ nový

b) dokumenty, které mají v držení veřejné podniky, jež byly vytvořeny mimo rámec poskytování služeb v obecném zájmu ve smyslu právních předpisů nebo jiných závazných pravidel členského státu;

🡻2003/98/ES

c~~b~~) dokumenty, ke kterým mají třetí strany práva duševního vlastnictví;

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. a) bod ii) (přizpůsobený)

d~~c~~) dokumenty, které nejsou přístupné podle režimů přístupu v členských státech, včetně z důvodů:

– ochrany národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany nebo veřejné bezpečnosti,

– statistické důvěrnosti,

– obchodní důvěrnosti (~~např.~~ ⌦ včetně ⌫ obchodního, profesního nebo firemního tajemství);

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. a) bod iii)

c~~ca~~) dokumenty, k nimž je omezen přístup na základě režimů přístupu v členských státech, včetně případů, kdy občané nebo společnosti pro získání přístupu k dokumentům musí prokázat zvláštní zájem;

f~~cb~~) části dokumentů obsahující pouze loga, heraldické znaky a insignie;

g~~cc~~) dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a podle těchto režimů přístupné části dokumentů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů;

🡻2003/98/ES

h~~d~~) dokumenty, které mají v držení organizace pro veřejnoprávní vysílání a jejich dceřiné společnosti a ostatní subjekty nebo jejich dceřiné společnosti k plnění služby veřejnoprávního vysílání;

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. a) bod v)
⇨ nový

if) dokumenty, které mají v držení kulturní instituce jiné než knihovny, ⇨ univerzitní knihovny, ⇦ muzea a archivy;

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. a) bod iv)
⇨ nový

je) dokumenty, které mají v držení vzdělávací ~~a výzkumné~~ instituce ⇨ sekundární a nižší úrovně ⇦ ~~, včetně organizací pro předávání výsledků výzkumu, školy a vysoké školy, kromě univerzitních knihoven~~ , a ⇨ , u všech ostatních vzdělávacích zařízení, jiné dokumenty než dokumenty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c); ⇦

⇩ nový

k) jiné dokumenty než dokumenty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c), které mají v držení organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum, včetně organizací pro předávání výsledků výzkumu.

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. b)

3. Tato směrnice je založena na režimech přístupu jednotlivých členských států a tyto nejsou jejími ustanoveními dotčeny.

🡻2003/98/ES
➔1 2013/37/EU čl. 1 bod 1 písm. c)

~~4. Tato směrnice ponechává nedotčenu a nijak neovlivňuje úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle ustanovení předpisů ➔1 Unie ← a vnitrostátních předpisů, a zejména nemění závazky a práva podle směrnice 95/46/ES.~~

4~~5~~. Závazky uložené touto směrnicí se použijí, pouze pokud jsou slučitelné s ustanoveními mezinárodních dohod o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernské úmluvy a Dohody TRIPS.

⇩ nový

5. Subjekty veřejného sektoru nevykonávají právo pořizovatele databáze podle čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES s cílem bránit opakovanému použití dokumentů podle této směrnice nebo ho omezit.

6. Tato směrnice upravuje opakované použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států, včetně dokumentů, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES[51].

↓2003/98/ES

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „subjektem veřejného sektoru“ rozumí státní, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty a sdružení vytvořená jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;

2. „veřejnoprávním subjektem“ rozumí jakýkoliv subjekt:

a) zřízený za zvláštním účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu a

b) který má právní subjektivitu a

c) je financován převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty, nebo je těmito orgány řízen, nebo je v jeho správním, řídícím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty.

⇩ nový

3. „veřejným podnikem“ rozumí jakýkoli podnik, nad nímž mohou subjekty veřejného sektoru přímo nebo nepřímo vykonávat rozhodující vliv na základě vlastnictví takového podniku, finanční účasti v něm nebo pravidel, jimiž je řízen;

↓2013/37/EU čl. 1 bod 2

4~~9~~. „vysokou školou“ rozumí jakýkoli subjekt veřejného sektoru poskytující vyšší postsekundární vzdělávání vedoucí k získání akademické hodnosti;~~.~~

↓2003/98/ES

5~~3~~. „dokumentem“ rozumí:

a) obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka);

b) jakákoli část takového obsahu;

[51] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

⇩ nový

6. „dynamickými daty“ rozumí dokumenty v elektronické formě, které podléhají průběžné aktualizaci či aktualizaci v reálném čase;

7. „údaji z výzkumu“ rozumí dokumenty v digitální formě, kromě vědeckých publikací, které jsou shromažďovány nebo vytvořeny v průběhu činností vědeckého výzkumu a jsou použity jako důkazy v procesu výzkumu, nebo které jsou obecně akceptovány výzkumnou obcí jako nezbytné k validaci zjištění a výsledků výzkumu;

8. „datovými soubory s vysokou hodnotou“ rozumí dokumenty, jejichž opakované použití je spojeno s významnými socioekonomickými přínosy, zejména kvůli jejich vhodnosti pro tvorbu služeb a aplikací s přidanou hodnotou, jakož i počtu potenciálních příjemců služeb a aplikací s přidanou hodnotou založených na těchto datových souborech;

🡻2003/98/ES (přizpůsobený)

94. „opakovaným použitím“ rozumí použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, fyzickými nebo právnickými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel v rámci veřejného úkolu, pro který byly dokumenty vytvořeny, ⌦ kromě ⌫ výměny dokumentů mezi subjekty veřejného sektoru výhradně pro účely jejich veřejných úkolů ~~není opakovaným použitím~~;

~~5. „osobními údaji“ rozumí údaje definované v čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.~~

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 2

106. „strojově čitelným formátem“ rozumí formát souboru s takovou strukturou, která umožňuje softwarovým aplikacím v něm snadno nalézt, rozpoznat a získat z něj konkrétní údaje, včetně jednotlivých uvedených fakt a jejich vnitřní struktury;

117. „otevřeným formátem“ rozumí formát souboru, který není závislý na žádné platformě a je zpřístupněn veřejnosti bez jakéhokoli omezení, které by znemožňovalo opakované použití dokumentů;

128. „otevřenou formální normou“ rozumí norma, která byla písemně stanovena a obsahuje specifikace požadavků na zajištění interoperability softwaru;

⇩ nový

13. „přiměřenou návratností investic“ rozumí procentní podíl celkového poplatku nad rámec toho, co je zapotřebí k zpětnému získání způsobilých nákladů, a může být nejvýše pět procentních bodů nad pevnou úrokovou sazbou Evropské centrální banky;

14. „třetí stranou“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež není orgánem veřejné správy ani veřejným podnikem, která má údaje v držení.

↓2013/37/EU čl. 1 bod 3
⇨ nový

Článek 3

Obecná zásada

1. S výhradou odstavce 2 členské státy zajistí, aby byly dokumenty, na které se vztahuje tato směrnice v souladu s článkem 1, opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s podmínkami podle kapitol III a IV.

2. U dokumentů, k nimž mají práva duševního vlastnictví knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy ⇨ , a u dokumentů, jež mají v držení veřejné podniky ⇦, členské státy zajistí, aby v případě, že je povoleno opakované použití takových dokumentů, byly tyto dokumenty opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s podmínkami podle kapitol III a IV.

↓2003/98/ES

KAPITOLA II

ŽÁDOSTI O OPAKOVANÉ POUŽITÍ

Článek 4

Požadavky na zpracování žádostí o opakované použití

1. ~~Pokud je to možné a vhodné, používají~~ ~~s~~Subjekty veřejného sektoru zpracují ~~při zpracování~~ žádost~~i~~i o opakované použití a ~~poskytování~~ zpřístupní dokument~~u~~ ~~k~~ pro opakované~~nu~~ použití žadateli, nebo~~,~~ je-li zapotřebí licence, ~~při předkládání~~ předloží konečné~~o~~u licenční nabídk~~y~~u žadateli v přiměřené lhůtě, která odpovídá lhůtám pro zpracování žádostí o přístup k dokumentům~~,~~; pokud je to možné a vhodné, použijí elektronické prostředky.

2. Nebyly-li stanoveny žádné lhůty nebo jiná pravidla pro včasné poskytování dokumentů, subjekty veřejného sektoru zpracují žádost a poskytnou žadateli dokumenty k opakovanému použití nebo, je-li zapotřebí licence, předloží žadateli konečnou licenční nabídku ve lhůtě nejvýše 20 pracovních dnů od přijetí žádosti. U rozsáhlých nebo složitých žádostí může být tato lhůta prodloužena o dalších 20 pracovních dnů. V těchto případech je žadatel do tří týdnů od podání původní žádosti informován, že je k jejímu zpracování zapotřebí více času.

↓2013/37/EU čl. 1 bod 4

3. Při zamítavém rozhodnutí sdělí subjekty veřejného sektoru žadateli důvody zamítnutí založené na příslušných ustanoveních režimu přístupu v dotyčném členském státě nebo na vnitrostátních ustanoveních přijatých na základě této směrnice, zejména čl. 1 odst. 2 písm. a) až g)~~ee)~~ nebo článku 3. Je-li zamítavé rozhodnutí založeno na čl. 1 odst. 2 písm. c)~~b)~~, odkáže subjekt veřejného sektoru na fyzickou nebo právnickou osobu, která je nositelem práv, je-li známa, nebo eventuálně na poskytovatele licence, od něhož subjekt veřejného sektoru získal

dotčený materiál. Knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy takový odkaz učinit nemusí.

4. Každé rozhodnutí o opakovaném použití obsahuje odkaz na prostředky pro zjednání nápravy, chce-li se žadatel proti rozhodnutí odvolat. Prostředky pro zjednání nápravy zahrnují možnost přezkumu nestranným přezkumným orgánem s patřičnou odborností, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, vnitrostátní orgán pro přístup k dokumentům nebo vnitrostátní soudní orgán, jehož rozhodnutí jsou pro dotčený subjekt veřejného sektoru závazná.

🡻2003/98/ES (přizpůsobený)
⇨ nový

5. ⌦ Požadavky tohoto článku nemusí splňovat tyto subjekty: ⌫

~~Subjekty veřejného sektoru podle čl. 1 odst. 2 písm. d),~~c) ~~a f) nemusí splňovat požadavky tohoto článku.~~

⇩ nový

a) veřejné podniky:

b) vzdělávací zařízení, organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum.

🡻2003/98/ES

KAPITOLA III

PODMÍNKY OPAKOVANÉHO POUŽITÍ

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 5 (přizpůsobený)
⇨ nový

Článek 5

Dostupné formáty

1. ⌦ Aniž je dotčena kapitola V, ⌫ ~~s~~Subjekty veřejného sektoru ⇨ a veřejné podniky ⇦ poskytují své dokumenty v jakémkoliv již existujícím formátu nebo jazyce, a pokud je to možné a vhodné, v otevřeném a strojově čitelném formátu spolu s jejich metadaty. Formát i metadata ~~by měly co nejvíce~~ ⌦ pokud možno ⌫ ~~splňovat~~ ⌦ splňují ⌫ formální otevřené normy.

2. Odstavec 1 nezakládá povinnost subjektů veřejného sektoru ⇨ nebo veřejných podniků ⇦ vytvářet nebo upravovat dokumenty nebo poskytovat výtahy z dokumentů, aby splnily požadavky v něm stanovené, pokud by to představovalo nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.

3. Subjekty veřejného sektoru ⇨ a veřejné podniky ⇦ nejsou na základě této směrnice povinny pokračovat ve vytváření a uchovávání určitého druhu dokumentů s ohledem na opakované použití těchto dokumentů organizací soukromého nebo veřejného sektoru.

⇩ nový

4. Subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky zpřístupní dynamická data pro opakované použití bezprostředně po jejich shromáždění prostřednictvím vhodných rozhraní pro programování aplikací (API).

5. Pokud by zpřístupnění dokumentů bezprostředně po jejich shromáždění přesáhlo finanční a technickou kapacitu subjektu veřejného sektoru nebo veřejného podniku, dokumenty uvedené v odstavci 4 se zpřístupní v časovém horizontu, který nepřiměřeně nenaruší využití jejich hospodářského potenciálu.

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 6 (přizpůsobený)
⇨ nový

Článek 6

Zásady vybírání poplatků

1. ~~Jsou-li vybírány poplatky za~~ Oopakované použití dokumentů~~,~~ ⇨ je bezplatné nebo ⇦ se omezuje~~í~~ ~~se~~ na mezní náklady vzniklé při jejich ~~rozmnožování~~ ⌦ reprodukci ⌫, zpřístupňování a ~~rozšiřování~~ ⌦ šíření ⌫ ⇨ , a – případně – na anonymizaci osobních údajů a na opatření přijatá za účelem ochrany důvěrných obchodních informací ⇦ .

2. ⌦ Jako výjimka ⌫ se o~~O~~dstavec 1 ~~se~~ nevztahuje:

a) na subjekty veřejného sektoru, které jsou povinny vytvářet příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů souvisejících s výkonem jejich veřejných úkolů;

~~b) ve výjimečných případech na dokumenty, u kterých musí dotčený subjekt veřejného sektoru vytvářet dostatečné příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření. Tyto požadavky jsou vymezeny právem nebo jinými závaznými pravidly v příslušném členském státě. Při neexistenci takových předpisů jsou požadavky vymezeny v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě;~~

b~~e~~) na knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy;~~.~~

⇩ nový

c) veřejné podniky.

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 6 (přizpůsobený)
⇨ nový

3. ~~Dotčené subjekty veřejného sektoru~~ V~~v~~ případech uvedených v odst. 2 písm. a) a ~~b)~~ ⇨ c) ⇦ se ~~vypočítají~~ celkov~~áou~~ výš~~ei~~ poplatků ⌦ vypočítá ⌫ podle objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií, která stanoví členské státy. Celkový příjem ~~těchto~~

~~subjektů~~ z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období nesmí přesáhnout náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření ⇨ a – případně – na anonymizaci osobních údajů a na opatření přijatá za účelem ochrany důvěrných obchodních informací, ⇦ se započítáním přiměřené návratnosti investic. Poplatky se vypočítávají v souladu s ⌦ příslušnými ⌫ účetními zásadami~~, které se vztahují na dotčené subjekty veřejného sektoru~~.

4. Pokud poplatky vybírají subjekty veřejného sektoru uvedené v odst. 2 písm. b~~e~~), nesmí celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání a zúčtování práv, ⇨ a – případně – na anonymizaci osobních údajů a na opatření přijatá za účelem ochrany důvěrných obchodních informací, ⇦ se započítáním přiměřené návratnosti investic. Poplatky se vypočítávají v souladu s účetními zásadami, které se vztahují na dotčené subjekty veřejného sektoru.

⇩ nový

5. Opakované použití datových souborů s vysokou hodnotou, jejichž seznam se vymezí podle článku 13, jakož i údajů z výzkumu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) je pro uživatele bezplatné.

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 7 (přizpůsobený)

Článek 7

Transparentnost

1. U standardních poplatků za opakované použití dokumentů ~~v držení subjektů veřejného sektoru~~ jsou veškeré na ně se vztahující podmínky a ⌦ skutečná ⌫ výše těchto poplatků, včetně základu pro jejich výpočet, stanoveny předem a zveřejněny v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné.

2. U jiných poplatků za opakované použití než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, ~~uvede příslušný subjekt veřejného sektoru~~ ⌦ se ⌫ předem ⌦ uvedou ⌫ faktory, ~~jaké~~ jež ~~faktory~~ jsou při jejich výpočtu zohledněny. Příslušný ⌦ držitel dokumentů ⌫ ~~subjekt veřejného sektoru~~ také na žádost uvede způsob výpočtu těchto poplatků ve vztahu ke konkrétní žádosti o opakované použití.

~~3. Požadavky uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. b) musí být stanoveny předem. Zveřejňují se v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné.~~

⇩ nový

3. Členské státy zveřejní seznam subjektů veřejného sektoru uvedených v čl. 6 odst. 2 písm. a).

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 7

4. Subjekty veřejného sektoru zajistí, aby byli žadatelé o opakované použití dokumentů informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají.

↓2003/98/ES

Článek 8

Licence

↓2013/37/EU čl. 1 bod 8 (přizpůsobený)

1. ~~Subjekty veřejného sektoru mohou povolit~~ ⌦ Lze povolit ⌫ opakované použití ⌦ dokumentů ⌫ bez ~~dalších~~ podmínek nebo ~~mohou uložit~~ ⌦ s ⌫ podmínkami~~y~~, případně na základě licence. ~~Tyto~~ ⌦ Uvedené ⌫ podmínky nesmějí zbytečně omezovat možnosti opakovaného použití a nesmějí být použity pro omezování hospodářské soutěže.

↓2003/98/ES (přizpůsobený)

2. Členské státy, ve kterých se používají licence, zajistí, aby standardní licence pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru, které mohou být přizpůsobeny zvláštním licenčním žádostem, byly dostupné v elektronické formě a mohly být elektronicky zpracovávány. Členské státy podporují ~~všechny subjekty veřejného sektoru při~~ používání ⌦ těchto ⌫ standardních licencí.

↓2013/37/EU čl. 1 bod 9

Článek 9

Praktická opatření

Členské státy učiní praktická opatření, která usnadňují vyhledávání dokumentů dostupných pro opakované použití, jako seznamy fondů hlavních dokumentů s příslušnými metadaty, pokud je to možné a vhodné, přístupné on-line a ve strojově čitelném formátu a internetové portály, které jsou propojeny s těmito seznamy fondů. Kdykoli je to možné, vytvoří členské státy podmínky pro vícejazyčné vyhledávání dokumentů.

⇩ nový

Článek 10

Dostupnost údajů z výzkumu a jejich opakované použití

1. Členské státy podporují dostupnost údajů z výzkumu tím, že přijmou vnitrostátní politiky a příslušná opatření s cílem otevřeně zpřístupnit všechny údaje z výzkumu financovaného z veřejných prostředků („politiky otevřeného přístupu“). Tyto politiky otevřeného přístupu se zaměří na organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum.

2. Údaje z výzkumu jsou opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely za podmínek stanovených v kapitolách III a IV, jsou-li financované z veřejných zdrojů a je-li přístup k těmto údajům poskytován prostřednictvím institucionálního nebo tematického archivu. V této souvislosti se zohlední oprávněné obchodní zájmy a již existující práva duševního vlastnictví. Tímto ustanovením není dotčen čl. 1 odst. 2 písm. c).

↓2003/98/ES (přizpůsobený)
⇨ nový

KAPITOLA IV

NEDISKRIMINACE A POCTIVÝ OBCHOD

Článek 11~~10~~

Nediskriminace

1. Podmínky opakovaného použití dokumentů jsou nediskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití ⌦ , včetně přehraničního opakovaného použití ⌫ .

2. Pokud subjekt veřejného sektoru opakovaně používá dokumenty jako výchozí materiál pro své komerční činnosti, které přesahují rámec jeho veřejných úkolů, použijí se pro poskytování dokumentů k těmto činnostem tytéž poplatky a ostatní podmínky jako pro jiné uživatele.

Článek 12~~11~~

Zákaz výhradních dohod

1. Opakované použití dokumentů je přístupné všem potenciálním účastníkům trhu, i když jeden nebo více účastníků trhu již využívají výrobků s přidanou hodnotou založených na těchto dokumentech. Smlouvy nebo jiné dohody mezi subjekty veřejného sektoru ⇨ nebo veřejnými podniky ⇦, které mají dokumenty v držení, a třetími stranami neposkytují výhradní práva.

2. Je-li však pro poskytování služby ve veřejném zájmu výhradní právo nezbytné, je platnost důvodů udělení takového výhradního práva pravidelně přezkoumávána, a to alespoň každé tři roky. Výhradní dohody uzavřené po vstupu této směrnice v platnost ⇨ se zveřejní nejméně dva měsíce před jejich vstupem v platnost. Konečné podmínky těchto dohod ⇦ ~~jsou~~ musí být ~~průhledné~~ transparentní a ~~veřejně oznámené~~ ⌦ musí být zveřejňovány ⌫.

↓2013/37/EU čl. 1 bod 10 písm. a)

Tento odstavec se nevztahuje na digitalizaci kulturních zdrojů.

↓2013/37/EU čl. 1 bod 10 písm. b)

3~~2a~~. Bez ohledu na odstavec 1, týká-li se výhradní právo digitalizace kulturních zdrojů, nesmí doba jeho trvání obecně překročit deset let. Překročí-li tato doba deset let, přezkoumá se trvání výhradního práva v jedenáctém roce a popřípadě každých sedm následujících let.

Dohody udělující výhradní práva uvedená v prvním pododstavci musí být transparentní a musí být zveřejňovány.

Pokud existuje výhradní právo uvedené v prvním pododstavci, dotčenému subjektu veřejného sektoru je jako součást takové dohody bezplatně poskytnuta kopie digitalizovaných kulturních zdrojů. Tato kopie je po skončení trvání výhradního práva k dispozici k opakovanému použití.

⇩ nový

4. Právní nebo praktická ujednání, jež mají, aniž by výslovně udělila výhradní právo, vést k omezení dostupnosti dokumentů pro opakované použití pro jiné subjekty než třetí stranu účastnící se dohody nebo od nichž lze toto omezení důvodně očekávat, se zveřejní nejméně dva měsíce před jejich vstupem v platnost. Konečné podmínky těchto dohod musí být transparentní a musí být zveřejňovány.

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 10 písm. c) (přizpůsobený)

~~3. Výhradní dohody platné k 1. červenci 2005, na které se nevztahují výjimky podle odstavce 2, se ukončí uplynutím smlouvy, nejpozději však 31. prosince 2008.~~

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 10 písm. d) (přizpůsobený)

5~~4~~. ~~Aniž je dotčen odstavec 3,~~ V~~v~~ýhradní dohody platné k 17. červenci 2013, na které se nevztahují výjimky podle odstavců 2 a 3~~2a~~, se ukončí uplynutím smlouvy, nejpozději však dne 18. července 2043.

⇩ nový

KAPITOLA V

DATOVÉ SOUBORY S VYSOKOU HODNOTOU

Článek 13

Seznam datových souborů s vysokou hodnotou

1. Za účelem dosažení cílů této směrnice přijme Komise mezi dokumenty, na které se vztahuje tato směrnice, seznam datových souborů s vysokou hodnotou, jakož i způsoby jejich zveřejnění a opakovaného použití.

2. Uvedené datové soubory jsou k dispozici bezplatně, jsou strojově čitelné a jsou přístupné prostřednictvím rozhraní API. Podmínky opakovaného použití jsou slučitelné s licencemi k otevřeným normám.

3. Bezplatná dostupnost podle odstavce 2 se výjimečně nevztahuje na datové soubory s vysokou hodnotou veřejných podniků, pokud posouzení dopadů uvedené v čl. 13 odst. 7 prokáže, že bezplatné zpřístupnění datových souborů bude mít za následek značné narušení hospodářské soutěže na příslušných trzích.

4. Kromě podmínek stanovených v odstavci 2 může Komise vymezit další použitelné způsoby, zejména:

a. jakékoli podmínky opakovaného použití;

b. formáty údajů a metadat a technické způsoby jejich zveřejňování a šíření.

5. Výběr datových souborů pro seznam uvedený v odstavci 1 se zakládá na hodnocení jejich potenciálu vytvářet socioekonomické přínosy, na počtu uživatelů a na příjmech, jež by mohly napomoci vytvořit, a na jejich potenciálu kombinace s jinými datovými soubory.

6. Opatření uvedená v tomto článku přijme Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU a postupem stanoveným v článku 14.

7. Komise provede před přijetím aktu v přenesené pravomoci posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů, a zajistí, aby akt doplňoval stávající právní nástroje pro příslušná odvětví, pokud jde o opakované použití dokumentů, které náleží do oblasti působnosti této směrnice. Pokud jde o datové soubory s vysokou hodnotou v držení veřejných podniků, v posouzení dopadů se zvlášť zohlední úloha veřejných podniků v konkurenčním hospodářském prostředí.

↓2003/98/ES

KAPITOLA VI~~V~~

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

⇩ nový

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne [datum vstupu této směrnice v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

🡻2003/98/ES (přizpůsobený)

Článek 15~~12~~

~~Provedení~~ ⌦ Provedení ve vnitrostátním právu ⌫

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s ~~touto směrnicí~~ ⌦ články […] ⌫ nejpozději do ~~1. července 2005~~ ⌦ […] ⌫. ~~Neprodleně o nich uvědomí~~ ⌦ Okamžitě sdělí Komisi znění těchto opatření ⌫ ~~Komisi~~.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. ⌦ Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. ⌫ Způsob odkazu ⌦ a znění prohlášení ⌫ si stanoví členské státy.

⌦ 2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. ⌫

🡻2013/37/EU čl. 1 bod 11 (přizpůsobený)
⇨ nový

Článek 16~~13~~

~~Přezkum~~ ⌦ Hodnocení ⌫

1. ⇨ Nejdříve za čtyři roky po datu provedení této směrnice ve vnitrostátním právu ⇦ Komise ⌦ provede hodnocení ⌫ ~~přezkoumá používání~~ této směrnice ~~před 18. červencem 2018~~ a ~~výsledky tohoto přezkumu společně s případnými návrhy na změny této směrnice sdělí~~ Evropskému parlamentu ~~,~~ ~~a~~ Radě ⇨ a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru ⇦ ⌦ předloží zprávu o hlavních zjištěních ⌫. ⇨ Toto hodnocení bude provedeno v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy[52]. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy ⇦ .

~~2. Členské státy předloží Komisi každé 3 roky zprávu o dostupnosti informací veřejného sektoru pro opakované použití a o podmínkách jejich zpřístupňování a postupech pro zjednání~~

[52] SWD(2017) 350.

~~nápravy. Na základě této zprávy, která se zveřejní, provedou členské státy přezkum provádění článku 6, zejména pokud jde o účtování poplatků překračujících mezní náklady.~~

2~~3~~. ~~Přezkum~~ ⌦ Hodnocení ⌫ u~~vedený v odstavci 1~~ se zejména soustředí na oblast působnosti a dopad této směrnice, včetně míry zvýšení opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, ⌦ na které se tato směrnice vztahuje ⌫, vlivu zásad používaných pro vybírání poplatků, opakovaného použití úředních textů legislativní a správní povahy, ⇨ opakovaného použití dokumentů v držení jiných subjektů než subjektů veřejného sektoru, ⇦ interakce mezi pravidly pro ochranu údajů a možnostmi opakovaného použití, jakož i na další možnosti zlepšování řádného fungování vnitřního trhu a rozvoje evropské~~ho odvětví multimediálních materiálů~~ ⇨ ekonomiky založené na datech ⇦.

⇩

Článek 17

Zrušení

Směrnice 2003/98/ES ve znění směrnice uvedené v příloze I části A se zrušuje s účinkem ode dne [den po datu uvedeném v čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci], aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze I části B ve vnitrostátním právu a den jejich použitelnosti.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

⇩2003/98/ES (přizpůsobený)

Článek 18~~14~~

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost ⌦ dvacátým ⌫ dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Článek 19~~15~~

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda